

ספר

מטבע של אש

פנינים יקרים ונשגבים

בנפלאות החשבונות שבתורה

נפלאות השרשים

צוהר לתיבה

אברהם מייזעלם

מאנטריאל קאנאדא יצ"ו

נעשה ונשמע - שמע ישראל

במספר שם הוי"ה שיש בתורה שהוא בכללן אלף ושמונה מאות ועשרים יש בהם רמז נאה אחרי הפסוק שאמרו בני ישראל "כל אשר דיבר ה', נעשה ונשמע" במנין השמות מתחילת התורה אמת פעמים שם הוי' בפסוק שלאחריו, הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה, תורת אמת

ולמפרע במנין השמות מסוף התורה להתחלתה תמצא הפעם האמת של שם הוי' בפסוק - שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד - חותמו של הקב"ה אמת, [ובשרשי התיבות במספר תם - אמת הם תיבות עין - משפט] להגיד כי אורייתא וקב"ה וישראל חד הוא.

*

שם הוי' בתיבות צ"א באותיות

"זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד".
בכל המאמר יש בסך הכל כ"ו תיבות כמנין שם הוי' וצ"א אותיות כמנין שם הוי' אדנ"י, לרמז על איש ואשה שזכו שכינה שרוי' ביניהן.

*

חת"ך שם הפרנסה - וברמז נפלא במנין הפסוק

פותח את ידך, ס"ת חת"ך שם הפרנסה, ולפלא במניני חת"ך פסוקים מבראשית עד "ואקחה פת לחם" חת"ך פסוקים, בסדר שמות עד פרשת המן, חת"ך פסוקים, בסדר במדבר עד שטו העם ולקטו וכו' והי' טעמו כטעם לשד השמן, חת"ך פסוקים, בסדר דברים עד אפס כי לא יהי' בך

אביון, ובתהלים חת"ך פסוקים, עד מה רב טובך אשר צפנת ליראיד, ובשלחן ערוך יש חת"ך סימנים עד הלכות פסח, כי ניסן ראש השנה לתבואה, וסוף הסימן האחרון של שו"ע חשון משפט הוא תכ"ז, ואז זוכין לפרנסה בשם חת"ך, אם יש תורה יש קמח.

*

שלום הראשון שבתורה - כמנין שלום

מספר הפסוק של שלום הראשון שבתורה הוא כמנין שלום ואתה תבוא אל אבותיך בשלום (בראשית ט"ו ט"ו) הוא הפסוק שע"ו מבראשית, וכן נזכר בראשונה תיבת שלום, וגם לפלא שבשורש תיבת שלום נזכר בתנ"ך שע"ו פעמים כחשבון של שלום, וכמנין ה' ימלך לעלם ועד, בגמט' שע"ו, ועיין במסכת כלה רבתי פ"ג, תנא שלום נתן בשע"ו אותיות ישעו באותיות מלמד שכל הרודף שלום אין תפלתו חוזרת ריקם, ומאוד קישוי ההבנה, ולפי הנ"ל מיושב בדוחק ועדיין צ"ב וכידוע מ"ש הבעה"ט על עשו שהוא בגמטריא כמנין שלום.

*

שלש עשרה מדות האמורות בתורה

מספר האותיות שבפרשה (שמות ל"ד, פסוק ה-ו-ז) הם קס"ט דהיינו שלש עשרה פעמים שלש עשרה דהיינו מספר שלם של י"ג.

*

רמז במנין הסימנים

בד' חלקי שלחן ערוך יש בסך הכל 1705 סימנים, יש על זה רמז נאה בשם המעשי למלך להגה"צ מווייצען זצ"ל, בלשון הפסוק ואת האלף ושבע

מאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים, דהיינו ואת האלף ושבע
מאות וחמשה, דהיינו כמנין הסימנים שבשו"ע, ושבעים דהיינו ימי
שנותינו בהם שבעים שנה, עשה ווים לעמודים צריך ללמוד ולחזור בהם
לעשות ווים לעמודים והדפים שבשו"ע.

ועוד ברמיזא שכן הוא הגמטריא של כל ד' חלקי שו"ע, אורח חיים -
יורה דעה - חושן משפט - אבן העזר, עולה ביחד כמנין 1705 כמספר
הסימנים שיש בהם.

ואף גם זאת לפלא שסכום הסעיפים ביו"ד וחוו"מ שוין כאחד, ובשניהם
יש ג"א תרפ"ז סעיפים, לדון ולהורות.

*

תדשא - אש דת

תיבה הראשונה שאמר הקב"ה לאחר בריאת שמים וארץ, הוא תיבת
"תדשא" והמה מכוון לתיבת "אש דת" שבסוף התורה, כי לא נברא
העולם אלא בשביל התורה.

גם מובא בשם הגר"א, אש דת למו, אותיות תלמוד, תושבע"פ, וכן
מרומז בזו התיבה מנין האותיות שבתורה, שהן 304,805 דהיינו דש-304,
ת' במ"ק-ד', תד-8, דא-5.

*

שערי נישואין פתוחה לפרנסה

ויעש להם משתה ויאכלו וישתו (בראשית כ"ו ל') בגימטריא ב' אלפים
ב', כמנין ויען לבן ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע
או טוב (שם כ"ד, נ'), רמז נפלא למ"ש בס' אור לשמים על אתר, וזל"ק

הנה שמעתי מכבוד אדמו"ר הרב ממעזיבוש שיחי' (הוא הרה"ק רבי ר' ברוך זצוק"ל) כאשר האדם עושה איזה נישואין לבניו משם באה לו פרנסה, ומצאתי רמז לזה בזה הפסוק ויעשה להם משתה [דהיינו שעושה חתונה לבניו] ויאכלו וישתו באה לו פרנסה וכט"ס ודפח"ח.

ולהוסיף בפלאות, שכן הוא המנין של לשון הקידושין - הרי את מקודשת לי בטבעת זו" בגימטריא ב' אלפים ב' וגם מרומז בזה איש ואשתו, בית אלף בית, מב' נעשה א' דהיינו מב' האיש והאשה נעשה אחד, ומאל"ף נעשה בית ומשניהם כאחד נעשה בית, נאמן בישראל.

והרה"ק משינאווע זצ"ל הוסיף בזה המאמר של אור לשמים, "אז מ'מאכט חתונה און מ'מאכט זיך נישט אויך קיין נייע מלבוש לאכן אים אויס די מלאכים, אז מ'האט דיר געפענט א טויער פון פרנסה וואס כאפסטו נישט אויך פאר דיינעט וועגן, ובשם הרה"ק מרוזין זי"ע נאמר, און ווער ס'האט שכל קויפט זיך שוין א הייזקע און א גוהט אויך.

*

עיקר הכל הוא לב טוב - ועי"ז יזכה ללב טהור

איתא בפרקי אבות, איזהו דרך טובה, שידבק בה האדם, רבי אלעזר אומר לב טוב, אמר להם ריב"ז רואה אני את דברי רבי אלעזר בן ערך מדבריכם, שעיקר הכל הוא לב טוב, ובבני"ש (ל"ג בעומר) כתב על זה רמז נפלא, שהמקום הראשון שכתוב בתורה אות ט' הוא בתיבת טוב, בפסוק וירא אלקים את האור כי טוב, ומתחילת בראשית עד תיבת טוב יש בסך הכל לב תיבות, רמז לב טוב, והוא כמו שאחכז"ל הרוואה טית בחלום סימן יפה לו, הואיל ופתח בו הכתוב לטוב תחילה, שזהו הוא טוב הראשון שבתורה.

ולהוסיף בדורשי רשומות ברמז פלא, כי בפסוק (תהלים נ"א י"ב) לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי, יש להם ל"ב אותיות וט' תיבות, רמז שע"י לב טוב יזכה ללב טהור.

ואף גם זאת בהנפלאות, במאמר הלשון בקידושין "הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל" יש בו ל"ב אותיות וט' תיבות, רמז לב טוב, שזהו אחד מן היסודות להחתן והכלה כדי שידורו באהבה ואחוה ושלוש וריעות, ועי"ז יזכו ללבבות טהורות וקדושות, והשכינה יהי שרוי ביניהם".

*

שלשה כתובים הבאים כאחד מכוון בחשבון ומשמעות של "מה טובו"

מה טובו אהליך יעקב משכנתיך ישראל (במדבר כ"ד ה')
ה' אלקיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב (דברים א' י')
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל (תהלים קכ"א ד')
כל אלו בגמטריא אלף תרצ"ב, המספר והמשמעות מכוונים כאחד והבן.

*

וטוב למאכל - לך ולהם לאכלה

מספר האותיות מבראשית של תיבות "וטוב למאכל הם כנגד מספר התיבות מבראשית של "מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה" ד' אלפים ק"ג - קי"א, ופלא.

*

קטורת מעשרת

התיבות ישימו קטורה באפך הם כנגד התיבות לכם יהיה לאכלה.
מכוון זה לעומת זה במספר שצ"ו-שצ"ח הבאים כאחד מכוון במשמעות לרמז שהקטורת מעשרת.

*

שני השמות מתאחדים למנין של שמע ישראל

רמז פלא בחשבון השמות, שם הוי' הוא במנין כ"ו, והשם אדני הוא במנין ס"ה, ועתה כי תבוא בחשבון להיות סופר ומונה ממנין כ"ו ולהלן, דהיינו כ"ו עם כ"ז, עם כ"ח, ועוד עד מנין ס"ה תמצא שהסך הכל הוא אלף תת"כ כמנין שם הוי' שנזכר בתורה.

וכן ברמיזה, שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, בגמטריא אלף קי"ח, כמנין מ"ג פעמים שם הוי', וכן כמנין י"ג פעמים שם אלקים, ולפלא שאין בכל החשבונות שיהיו מתאחדים מנין כ"ו עם מנין פ"ו, רק מזה המנין של אלף קי"ח.

והוא אחד יחיד ומיוחד, והבן, וכמנין חופ"ה, ח"ה, י"ג, פעמים פ"ו.

*

שמו של אברהם ושרה במנין התורה

שמו של אברהם נזכר בתנ"ך קע"ה פעמים רמז למנין שנותיו, שמו של שרה נזכר בתנ"ך ל"ח פעמים והוא כמנין השנים שנקראת שרה - מפ"ט עד קכ"ז, ותיבת אברהם, שרה, שרי, בסך הכל נזכרו בתורה ר"ח פעמים כמנין שמות של יצחק, ובכללם בהבראם, כי שרי"ת, ותיבת יצחק נזכר י' פעמים בתורה, צ"ח פעמים בני"ך, בס"ה חק, יצחק, ותיבת יעקב (כל השורש של עצמו) נזכר קפ"ב פעמים בתורה כמנין יעקב, ויש עוד טו"ב פעמים השלשה אבות ביחד, ועוד י"ד פעמים יעקב בכונה לעם ישראל, וכן רמ"ח מאמרים בש"ס המדבר מאברהם כמנין שמו, אף גם לפלא כי יעקב אבינו בש"ס נזכר קפ"ב פעמים כמנין יעקב, וכן יוסף הצדיק כמנין שמו, קנ"ו פעמים בש"ס כמנין יוסף, ובתנ"ך ר"י פעמים כמנין רד"ו שנים שהיו בני ישראל במצרים, וניצלו בזכות יוסף.

*

השכינה שרויה בתוך בני ישראל אף בזמן שהם טמאים

בשני מקומות שבתורה מביא רש"י הק' אלו הדברים שהשכינה שרויה בתוך בני ישראל אף בזמן שהם טמאים.

המקום הראשון בפ' אחרי, השוכן אתם בתוך טומאתם, פרש"י אע"פ שהם טמאים שכינה ביניהם, ובמקום השני בפ' מסעי כי אני ה' שוכן בתוך בני ישראל, פרש"י אף בזמן שהם טמאים שכינה שרויה ביניהם, והקב"ה מזהירם, שלא תשכינו אותי בטומאתה, ועתה תחזה לפלא שאלו שני הפסוקים עולים למנין בחשבון אחד.

וכפר על הקודש מטומאת בני"י ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טומאתם (ויקרא ט"ז ט"ז).

ולא תטמאו את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני ה' שכן בתוך בני"י (במדבר ל"ה ל"ד).

בגמטריא כאחד ה' אלפים שע"ח, מכוון בחשבון ובמשמעות.

*

וטוב למאכל - עד ארבעין שנין

אחכז"ל (שבת קנ"ב ע"א) עד ארבעין שנין מיכלא מעליא, מכאן ואילך משתי מעליא, ויש לזה רמז נפלא במנין פסוקי התורה, פסוק הארבעים שבתורה אמר הכתוב "וטוב למאכל" ובפסוק שלאחריו הוא הפסוק מ"א כתיב ונהר יוצא מעדן להשקו"ת וכו' והבן, ואגב, דעת הראשון בתורה הוא בפסוק הארבעים, ועץ הדעת, רמז לבן ארבעים לבינה, שורש משקה - שקה, מ"א פעמים בתנ"ך רמז לשנת מ"א.

*

דיבורו של יהודה כמנין אני יוסף

מנין התיבות שדיבר יהודה אל יוסף בפרשת ויגש אליו יהודה ויאמר, הם סך הכל רי"ז תיבות, ותשובת יוסף אליו היתה בעיקר שני תיבות, "אני יוסף" והם בגמטריא רי"ז, במכוון, כי הלא זה היתה כל מגמתו לשמוע זה הדבר.

*

שבעים פסוקים עד ארור של נחש

מדרש רבה פ' נשא, פי"ד, שבעים שקל, בשקל הקודש, מראש ספר בראשית עד קללת נחש ע' פסוקים, אר"פ שני אויבים לא נאבדו עד שהשלים עליהם שבעים פסוקים, הנחש והמן הרשע, הנחש מבראשית עד ארור אתה מכל הבהמה ע' פסוקים, המן מאחר הדברים האלו גדל המלך וגוי' עד ויתלו את המן, ע' פסוקים, לתכלית ע' נתלה על נ', ואגב שורש ארור נזכר שבעים פעמים בתנ"ך.

ולפלא בפסוק השבעים כתיב על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך, ומסוף התורה למפרע זה לעומת זה, פסוק השבעים אה"כ מזי רעב ולחומי רשף וכו' עם חמת זוחלי עפר, פרש"י נחשים המתהלכים על גחונם על העפר, ופלא.

*

מנין פסוקים בפרשת בראשית

בכל פרשת בראשית יש בסך הכל, ז' פסוקים שיש בהן ז' תיבות, י"ג פסוקים שיש בהם י"ג תיבות, י"ד פסוקים של י"ד תיבות, ט"ו פסוקים של ט"ו תיבות, ופלא.

*

ורחל היתה עקרה - כנגד לא יהי' בך עקר ועקרה

רמז נפלא בשני כתובים הבאים כאחד בחשבון ובמשמעות (בראשית ל' ב') ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלקים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן, בגמטריא ג' אלפים ע"ו שוה למנין הפסוק (ל' כ"ג) ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלקים את חרפתי, בגמט' ג' אלפים ע"ו.

וגם במנין התיבות זה לעומת זה מתחילתו ולמפרע "ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ויאהב יעקב את רחל" "ברוך תהיה מכל העמים לא

יהיה בך עקר ועקרה ובהמתך" שניהם באים כאחד מלפניו ומלאחריו למנין יי אלפים תיבות תתט"ז - תתכ"ה, זה לעומת זה ופלא.

*

משנה ארוכה וגמרא קצרה - שס"ה ורמ"ח

במסכת שבועות (פרק שמיני ארבעה שומרין) יש משנה ארוכה וגמרא קצרה, ולפלא שבמשנה יש שס"ה תיבות, ובגמרא יש רמ"ח תיבות, ובסך הכל תרי"ג, ועיין במעשה רוקח על משניות רמזים נפלאים במנין האותיות.

ואגב מספר שס"ה גידים לא נזכר בתלמוד, ומקורו בתרגום יונתן (בראשית א' כ"ז), וגם בזוה"ק פ' וישלח דף ק"ע, ובגמ' מכות (כ"ג ע"ב) נזכר בדרשת רבי שמלאי, שס"ה ימים כמנין ימות החמה.

*

אין קוראין לאבות אלא שלשה

וברמז נפלא "שורש אב" בכללות נזכר בתנ"ך כמנין ג"פ אבות, אלף רכ"ו פעמים, וכמנין אלף ברכה, ובתורה נזכר שורש "אב" תי"ב פעמים כמנין ג' אבות, וכמנין בית, ופלא.

*

ארץ ישראל מכוונים במנין השרשים

שורש ארץ נזכר ב"א תק"ד פעמים בתנ"ך, וכן שורש ישראל, ויש עוד י"א פעמים בנ"ך "ארץ ישראל".

ועוד לחזון כי בשנת ב' אלפים תק"ד הוא השנה שבו נשלמו שבע שנות חילוק שחילק יהושע ארץ ישראל לשבטי ישראל.

ובמנין הפסוקים, פסוק ב"א תק"ד אה"כ (שמות ל"ד י"א) שמר לך וכו' הנני גורש מפניך את האמורי והכנעני וגו'.

ולמפרע מסוף התורה, פסוק ב"א תק"ד אה"כ (ויקרא כ' כ"ו) והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה' ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, וברש"י, אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלי, ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו, ותגלו מארץ הקדושה.

והפסוק (בראשית מ"ז כ"א) ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו, בגמטריא עה"כ ב' אלקים תק"ד, והבן.

*

מנין הפסוקים כנגד השנים - והאותיות כנגד השבתות

להבין ולהשכיל מה טמון ברמז מנין המכוון באותיות התורה של מספר המסוים של 304,805 אותיות, ועתה תחזה שהם מדיוק בגילוי נפלא, כי הנה ידוע שיש ששים ריבוא שבתות וכן האותיות, ומובא במעשה רוקח ובמדרש תלפיות שמספר הפסוקים הם כנגד שנות העולם, פסוק לשנה, ולפי מ"ש בילקוט שמעוני שסכום הפסוקים הם ה' אלפים ח' מאות מ"ב, וכן מנה אותו רבי אליהו בחור בספרו מסורת המסורה (וזה מכוון במנין לפי טעם העליון שבעשה"ד של פ' יתרו ולא בפ' עקב) וכי תאמר שהפסוקים הם נגד מנין השנים, תתוודע להגלות שהאותיות הם נגד שבתות, ושנות החמה שהוא שס"ה ימים ורביעית יתכפלים שבעתים לידע מנין השבתות לשנה תמצאהו לפלא שמנין השבתות של שנות ה"א תתמ"ב, הם עולים כמעט שוים במנין לחשבון של 304,805 שבתים כמנין האותיות שבתורה בין תבין בבינה יתירה לפליאה הגדולה.

*

לב פעמים לב בתורה

תיבת ל"ב בלי שימוש נזכר בתורה ל"ב פעמים כמנין לב, ואינו כולל לב השמים ולב ים שאינו במנין לבות בנ"א, וההסבר בזה כי ידוע שיש ל"ב נתיבות החכמה כמבואר בספר יצירה, להורות כי כל נתיב של חכמה יש לו לב, והחכמה בלא לב לא טוב, כמ"ש במשלי (י"ז ט"ז) למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין.

ושורש ל"ב בכללות נמצא כתוב בתורה סך הכל קכ"ב פעמים בואו חשבון בקאנקארדאניצע ותמצא מנינם בפרטות, והן עתה תא חזי במדרש קהלת (סוף פ"א) חושב ומונה נ"ח דברים שהלב עושה ומעשה מתפעל ומתהפך בהם על הפסוק דברתי אני עם לבי ועל כולם מביא ראיות, שנאמר, ועליהם בא החכם השלם היעב"ץ במגדל עוז (עליית לב) והוסיף עליו עוד ס"ד דברים שהלב פועל ועושה, ומביא על זה ראיות מן הפסוקים עיי"ש.

והן עתה תחזה לפלא כי הסך הכל נ"ח וס"ד, הן בכללות קכ"ב דברים של פעולת הלב, והן הנה מכוונים למנין שורש לב הנמצא כתוב בתורה קכ"ב פעמים בכללות ושווים הם במנין ובמשמעות, והוא נפלא מפליאות תמים דעים בחשבונו של עולם התורה כי הכל נעשה בחשבון במנין ובמשקל.

*

זמן לידת אברהם ויעקב מרומז בין מנין הפסוקים

לפלא בחשבון הפסוקים, הפסוק כ"ו בבראשית ויאמר אלקים נעשה אדם בצלמינו כדמותינו וגו' בגמט' ד"א תשס"ד, והפסוק כ"ז, ויברא אלקים את האדם בצלמו וגו' בגמט' ב"א תתט"ז, והחילוק ביניהם עולה למנין אלף תתקמ"ח, והוא השנה שבו נולד אברהם אבינו ופלא.

וכן הפסוק ל"א, וירא אלקים את כל אשר עשה וגו' בגמט' ג"א ס"ה, והפסוק שלאחריו, ויכלו השמים והארץ וכל צבאם, בגמט' תתקנ"ח, והחילוק ביניהם עה"כ הוא מנין ב"א ק"ח, והוא השנה שבו נולד יעקב, וגם פסוק כ"ח בצירוף שב"ת בגמט' כפסוק כ"ט ופסוק ב' וגו' כפסוק ז' בצירוף יעקב, פסוק ג' - ח' בגמט' כפסוק ט', פסוק ג-ד-ה בגמט' כמנין פסוק ו-ט, ופלא.

*

פרו ורבו כמנין הריון

תיבת פרו הוא במנין תיבה רע"א כמנין הריון, כמובא בגמ' נדה ל"ח ע"ב, ימי עיבורה של אשה רע"א ימים כמנין הריון.

וכן יש רע"א תיבות מאלה תולדות השמים, עד כי מאיש לקחה זאת, וכן יש רע"א תיבות מויבן ה' אלקים את הצלע, עד בעצב תלדי בנים, הכל מרומז להריון.

ומה שנרמז הריון של אשה בברכה זו פרו ורבו הנאמר לדגים, מובן עפימ"ש רש"י (יומא ע"ה). זכרנו את הדגה דגה הוא לשון תשמיש כמו וידגו לרוב, ובגמ' ברכות (מ' ע"א) דגים קטנים מפרין ומרבין כל גופו של אדם, ובגמ' כתובות (ה' ע"א) בתולה נשאת ברביעי, ונבעלת בחמישי, הואיל ונאמרה בו ברכה לדגים פרו ורבו ומלאו את המים, והבן.

*

שנות חיי אבותינו מרומז באותיות התורה

משנולד אברהם בשנת אלף תתקמ"ח עד שמת יעקב בשנת ב' אלפים רנ"ה הם בסך הכל ש"ז שנים כולם שוין לטובה, ובאלו השנים נעשו כל המאורעות לאבותינו וגם ל"ב שבטי י-ה בני ישראל, ולכל העם בני ישראל.

ועתה תראה ותחזה שבמספר האותיות מבראשית מפסוק ו' עד י"ב המדברים מיצירת האדם וכל הנעשה עמו בגן עדן מקדם, הן הנה במספר האותיות מאלף תתקמ"ח ו' דוהשקה עד סו"פ י"ב, ואבן השהם, יש ב' אלפים רנ"ה אותיות הוא השנה שבו מת יעקב אבינו.

וברמז, שם האחד פישון הוא נילוס נהר מצרים שנתברכו בזכות יעקב אבינו, ואבן השוהם מרומז על יוסף באבני החושן כידוע, וגם אשר שם הזהב כי כל הכסף שבעולם הביאו למצרים, ויוסף הוא המשביר, וגם י"ז אותיות אחרונות המתחיל מתיבת טוב שם הבדלח ואבן השהם רמז לשבע עשרה שנה ויחי יעקב בארץ מצרים, והבן לפלא, אף גם שהם רמז למשה, וגם האדם לנפ"ש ח"ה ס"ת משה אשר גאלנו ממצרים ונתן לנו השי"ת תורת משה אמת.

*

שורש אמתחת

דהיינו שק לא נזכר רק בתורה, ובסך הכל ט"ו פעמים וכולם בפרשת אחי יוסף - ורמז אמת - תחת, האמת הי' נסתר מתחתיו, והבן.

*

חזק חזק

כל השורש של חזק נזכר בתורה נ"ד פעמים, וברמז תיבת נע ונד הם כנגד תיבת חזק ואמץ, אלף רנ"ח תיבות מהתחלה ולמפרע, חיזוק גדול לאלו הנע ונד, חזק והתחזק, הרה"ק מצאנו זצ"ל אמר פעם בדרך צחות, נע ונד. נישט עסן, נישט דאווענען, והבן.

*

דודו ומסרפו

ונשאו דודו ומסרפו (עמוס ו' י') וברד"ק וכן באבע"ז מפרש, דודו הוא אחי אביו ומסרפו הוא אחי אמו, ואין לו חבר במקרא.

בשו"ת רעק"א ח"א במבוא מביא מכתב שכתב רעק"א לדודו בזמן חתונתו, לכבוד מר דודי ומסרפי ואלופי.

עה"פ או דודו או בן דודו יגאלנו מתרגם, או אח אבוהי, או בר אח אבוהי יפרקנה, כי דוד הוא אחי אביו.

*

נא לשון בקשה

שורש "נא" בכללות נזכר ת"י פעמים בתנ"ך כמנין בקשה, רמז אין נא אלא לשון בקשה, תיבת נא בלא שימוש וקישור, נזכר בתנ"ך שמ"ה פעמים, רמז למשה רבינו, אעברה נא, סלח נא.

*

צדיק בתנ"ך כמנין צדיק

ר"ד פעמים בתנ"ך נזכר שורש צדיק, צ"ד פעמים עם שימושים, ק"י פעמים בלי שימוש, ויש עוד ב"פ ויסלף דברי צדיקים, שפי' דברים המוצדקים, והוא פלא והפלא.

*

שמע ישראל - רמז בפסוקים בחשבון מנצפ"ך

פסוק ו' - ויאמר אלקים יהי רקיע בתוך המים וגו'. בגמט' 5030
פסוק ז' - ויעש אלקים את הרקיע ויבדל בין המים וגו'. בגמט' 8171
פסוק ח' - ויקרא אלקים לרקיע שמים וגו'. בגמט' 3935
פסוק ט' - ויאמר אלקים יקוו המים מתחת השמים וגו'. בגמט' 5958
הגמטריאות של אלו הפסוקים בחשבון מ' דמנצפ"ך הן.
חשבון היוצא מהם עולה למנין אלף קי"ח ופלא כמנין "שמע ישראל ה'
אלקיננו ה' אחד" בחילוק שביניהם.

*

יום שנכפל בו כי טוב

פסוק י"ב, ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו וגו'. בגמט' 4335
י"ג. ויהי ערב ויהי בוקר יום שלישי. בגמט' 1342
י"ד. ויאמר אלקים יהי מארת ברקיע השמים וגו'. בגמט' 3744
חשבון היוצא מהחילוק שביניהם עולה למנין 591 **כמנין יום שנכפל בו
כי טוב ופלא**

*

סכום התיבות שבתורה

ע"ט אלפים תתקע"ו תיבות וברמז ע"ט סופר, ע"ן ט"ובה, תתקע"ו ולא תריעו, ונתחלק לג' חלקים, דבר השי"ת - כ"ו אלפים קנ"ה תיבות, חלק התורה - כ"ז אלפים רס"א תיבות, דברי בני אדם בכללות - כ"ו אלפים תק"ס תיבות, וברמז, וכתבתי לך שלישים במועצת ודעת, תלתאי, תורה תלתאי ע"י תלתאי, עם תלתאי.

*

מנין תרי"ג מרומז בפסוקים של קריאת שמע

הגמטריאות של אלו הפסוקים והחילוקים היוצא מביניהם בחשבון, עולה למספר תרי"ג, ופלא.

דברים י"א י"ז, וחרה אף ה' וגו', בגמט' 5539

יח. ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וגו', בגמט' 5150

יט. ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם וגו', בגמט' 4148

*

זה לעומת זה במספר התיבות שבתורה

אברהם אבינו דיבר סך הכל תקכ"ג תיבות, וכנגדו בלעם הרשע, יצחק אבינו דיבר סך הכל רמ"ט תיבות, וכנגדו לבן הרשע, יוסף הצדיק דיבר תשפ"ב תיבות, וכנגדו פרעה וכל עבדיו, יעקב אבינו ורחל ולאה דיברו בסך הכל אלף תת"כ תיבות וכמנין הזה סך הכל דיבורים של כל י"ב שבטים. והם כמנין פעמים שנזכר שם הוי' בכל התורה, וכן הן מנין השרשים שבכל התורה שממנו נשתלשלו ונתחברו כה"ת, פ"ג מאמרים דיבר יעקב אבינו, פ"ג מאמרים סך הכל של בני יעקב, כ"ג מאמרים שדיבר בלעם הרשע, וכ"ג תיבות שדיבר האתון.

*

רפ"ה מאמרים - דבר ה' בכל התורה כולה

וכמנין הזה רפ"ה מאמרים בסך הכל של דברי אדם וחיה, נח, אברהם
יצחק יעקב - שרה רבקה רחל לאה, וכל השבטים.

*

ברכות חתנים וכלות במנין שוה

בראשית כ"ד ס' - ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי
רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו, בגמט' ד"א תרס"ב, כמנין הפסוק
(רות ד' א') יתן ה' את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו
שתיים את בית ישראל, בגמט' ד"א תרס"ב.

ולהפליא פלאות כי משניהם לומדים כל הברכת חתנים, ושצריך עשרה
בני אדם ובשניהם ט"ו תיבות, י-ה שהשכינה שרוי' ביניהם.

*

שם אדנ"י הראשונה בתורה

המקום הנזכר שם אדנ"י בראשונה בתורה הוא בתפילת אברהם אבינו
שהתפלל על בנים, ויאמר אברם אדנ"י ה' מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר, ב"ן אותיות במאמרו.

ולפלא שכאן נזכר שם הוי' במנין ס"ה מבראשית כהשם אדנ"י, ושם
האחרון בתורה - ואתפלל אל ה' ואומר אדנ"י אלקים אל תשחת עמך
ונחלתך וכו' זכור לאברהם ליצחק וליעקב וגו', וזה השם נזכר בתנ"ך
תכ"ה פעמים, והוא כמנין שם הוי' - אלקים - שד-י - וכידוע מאריה"ק
שהשם תכ"ה הוא שם של הריון, והם האותיות שאחר ש-ד-י, וס"ת של
הנך הרה וילדת בן, ור"ת של כל הנשמה תהלל י-ה.

וזה מרומז בתוס' (יבמות ס"ה ע"ב) שאין לה למהר לסתור בנינה, כי
רחמי שד"י מרובים, והוא בכוונה נסתרה, השם תכ"ה אחרי אותיות ש-
ד-י וזהו ברכות שדים ורחם, והבן.

*

רמזים נפלאים במנין התיבות ואותיות שבתורה

פסוק אחד בתורה שיש בו כ"ו תיבות כמנין שם הוי' ופ"ו אותיות כמנין שם אלקים - וזהו.

שמות כ' י"א כי ששת ימים עשה ה' וכו' על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו - וכן פסוק אחד בני"ך (מלאכי ג' י"ט) כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר ה' צבאו"ת אשר לא יעזב להם שרש וענף, ופלא.

פסוק אחד בתורה שיש בו כ"ו תיבות וצדיק אותיות, שמות ל"ג ז' ומשה יקח את האוהל ונטה לו מחוץ למחנה וגו'.

ארבעה פסוקים בתורה שיש בהן כ"ו תיבות כמנין שם הוי' וצ"א אותיות כמנין שני השמות - ואלו הן בראשית מ"ז ו', ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ וגו', דברים ט' כ"א, ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרוף אותו באש וגו' - מזה נראה שהקב"ה מחל להם חטא העגל. דברים י"ח ט"ז, ככל אשר שאלת מאת ה' אלקיך בחורב ביום הקהל לאמר לא אוסיף לשמוע את קול ה' אלקיך וגו'.

דברים כ"ט י"ט, לא יאבה ה' סלוח לו כי אז יעשן אף ה' וגו', ומזה נראה שזה בא ברחמים כי באבוד רשעים רנה.

בכל התורה יש בסך הכל ס"ד פסוקים שיש בהן כ"ו תיבות, ועה"כ כמנין שם אדניי, י"ז פסוקים שיש בהן צ"א אותיות, ל' פסוקים שיש בהן פ"ו אותיות, פ"ד פסוקים שיש בהן ס"ה אותיות כמנין שם אדני.

ופלא שכל הפסוקים של כ"ו תיבות מדברים ממאורעות של רחמים וכל הפסוקים של צ"א אותיות, פסוקי דרחמי.

וכל הפסוקים של פ"ו אותיות מדברים מדינים וכהנה, כי כל פסוקי דפסקי משה כולם מסיני מפי הקב"ה במנין ובמשקל ופלא.

*

בראשית ברא - בחוכמתא ברא עלמא

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, תרגום ירושלמי בחוכמתא ברא עלמא, והקשו כולם האידך נרמז תיבה חכמה בפסוק,

וראיתי דבר נחמד בזה בחשבון מספר הקדמי, דהיינו "חכמה" בגימטריא ע"ג, ובזה החשבון אם תספור כל המנינים מאלף עד ע"ג, עולה 2701 וזהו המנין גמטריא של הפסוק ראשון ב"א תש"א. במכוון לתיבת חכמה.

ואגב לפלא שפסוק השני העולה לזה המנין הוא בפסוק שאחרי המבול כאשר נתחדשה הבריה כמקדם, (בראשית ח' י"ד) ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ, בגמטריא ב"א תש"א, בחכמה יסד הארץ, ועוד בזה המנין בדומה הוא בדברים ג' כ"ה, אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון, בגמטריא ב"א תש"ב, והבן.

*

מנין האותיות בקריאת שמע ובשירה, לב פעמים ל"ב

מנין האותיות בכל פרשת קריאת שמע בכללו עולה בסך הכל אלף אותיות.

וכשתצטרף ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד עולה למנין אלף כ"ד שהוא ל"ב פעמים לב בריבוע, וכן מנין האותיות של שירת הים (שמות ט"ו א-כא) שהם תתע"ה, בצירוף האותיות של שירת הבאר (במדבר כ"א יז-כ) שהם קמ"ט, וביחד הם אלף כ"ד, כמו יסוד מזבח העולה שהם ל"ב פעמים לב בריבוע - וכן כל הפרשה שמשה רבינו מבקש לדעת את דרכי ה' ומבוקשו ניתן לו, (שמות לג י"ב - ל"ד ז') ויאמר משה אל ה', עד ועל רבעים, מנין האותיות הם אלף כ"ד, שהם ל"ב פעמים לב בריבוע, ופלא.

*

תיבות שבקריאת שמע בצירוף עשרת הדברות

לפי המשנה היו הכהנים קוראים בביהמ"ק בכל בוקר את עשרת הדברות וג' פרשיות של קריאת שמע, ועתה כאשר תצרף כל תיבות של הג' פרשיות של קר"ש, ביחד עם עשרת הדברות הראשונות והשניות, עולה ביחד תרי"ג תיבות.

עשה"ד הראשונות, קע"ט תיבות והשניות קפ"ט תיבות, וכל פרשיות של קר"ש עם בשכמל"ו, הם רמ"ה תיבות ובסך הכל תרי"ג תיבות, כמנין תרי"ג מצות.

כל מעשה בראשית מנין התיבות תל"ד. עשרת הדברות הראשונות קע"ט, וביחד הם תרי"ג תיבות, כמנין תרי"ג מצות.

הפרשה האחרונה שבתורה (דברים ל"ד א-יב) יש בהן בסך הכל קע"ו תיבות ועתה כאשר תצרפם עם עשרת הדברות השניות שהם קע"ט - הם עולה ביחד שס"ה, כמנין הימים בשנה, ואם תצרפו עם פסוקי הקדמה של עשה"ד השניות (דברים ה' א-ה) שיש בהן ע"ב תיבות אז יעלה ביחד, רמ"ח כמנין אבריו של אדם.

*

מספר הפרשיות בתורה ששוין במנין הפסוקים

בראשית - מקץ - קמ"ו, נח - וישלח, קנ"ג, לך - ראה - קכ"ו, חיי שרה - דברים - ק"ה, וישב - מטות - קי"ב, תולדות, ויגש, בא, כי תצא, ק"ו, שמות - אמור, קכ"ד, ויקרא - עקב - קי"א, צו - שופטים צ"ז.

*

כל הפרשיות של סדר בראשית בגמטריא כמנין הי"ב שבטים

בראשית נח לך וירא חיי שרה תולדות ויצא וישלח וישב מקץ ויגש ויחי בגימטריא כמנין ראובן שמעון לוי יהודה יששכר זבולון דן נפתלי גד אשר יוסף בנימין שבטי ישראל.

*

פסוקי לידת משה רבינו נגד פסוקי פרה אדומה

שמות ב' ג' - ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תיבת גומא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד וגו' מנין הפסוק מבראשית - אלף תקנ"ח.

ולמפרע מסוף התורה, הפסוק במנין אלף תקנ"ח, אה"כ במדבר י"ט ב' - זאת חוקת התורה וכו' ויקחו אליך פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול, רמז, אמר הקב"ה למשה לך אני מגלה סוד של פרה אדומה, ועוד לקרא, מספר התיבות של פרשת פרה אדומה במדבר י"ט, א-כב, סך הכל כמנין משה עה"כ וכן פרה אדומה בגימטריא כמנין משה, ופלא, ואגב, לחידוש בפרשת ויקהל משה, יש בס"ה אלף תקנ"ח תיבות וכן בפרשת וישב.

*

מספר הפרשיות ששיון בתיבות ובאותיות

בראשית - ראה, א' תתקל"ב תיבות, ויצא - מקץ, ב' אלפים כ"ב תיבות, עקב - כי תבוא, אלף תשמ"ז, חיי שרה - משפטים, ה"א שי"ד אותיות, שמיני - חוקת ד"א תר"ע אותיות, נצבים וילך - מצורע - ד"א תרח"ץ אותיות, בהר בחוקתי - כי תבוא - ו"א תתי"א אותיות, פ' האזינו - תרי"ג תיבות עה"כ.

*

זמן לידת אברהם אבינו מרומז בפסוקי התורה

אברהם אבינו נולד בשנת אלף תקמ"ח לבה"ע, מנין הפסוק מבראשית, אלף תתקמ"ח (שמות ט"ו כ"ז) ויבאו אלימה ושם שתי עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים.

פרש"י, שנים עשרה עינות מים, כנגד י"ב שבטים נזדמנו להם, וע' תמרים כנגד שבעים זקנים, והבן הרמז, וגם ויחנו שם על המים, רמז לאברהם מדת החסד.

פסוק בראשית ג' ה' - כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלקים ידעי טוב ורע, בגימטריא עה"כ אלף תתקמ"ח.

במנין התיבות (בראשית ה' כ"ח) מן תיבת "ויולד בן" (נח) עד "תרח הוליד את אברם" יש ביניהם אלף תתקמ"ח תיבות וכן משם עד "כעת חיה ולשרה בן" יש ג"כ אלף תתקמ"ח תיבות, ופלא.

*

זמן לידת יצחק אבינו מרומז בפסוקים

יצחק אבינו נולד בשנת ב' אלפים מ"ח לבה"ע, במנין הפסוקים יש ב' אלפים מ"ח פסוקים עד הפסוק (שמות י"ט כ"ב) וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו וגו' וגם הפלא שזה הפסוק בגימטריא עה"כ ב"א מ"ח, כמנינו.

*

את שבתורה [בלי שימוש]

"את" בתורה סך הכל ב"א ת"ר פעמים כמנין מאה פעמים שם הוי', ומזה ב"א שמ"ו פעמים בסגול, ורנ"ד פעמים בצירי רמז למאמר רבי עקיבא, כיון שהגיע לאת ה' אלקיך תירא פירש, כי בזה הדרשה נשלם החשבון של שם הוי' בשלימות.

*

חותמו של הקב"ה אמת

האותיות שבתחילת הבריאה וסוף הבריאה סך הכל אותיותיו כמנין אמת, בראשית א' א-ה קצ"ז אותיות, א' לא, ב' ד, רמ"ד אותיות, ס"ה תמ"א אותיות כמנין אמת.

*

נפש החיה - שבע רצון

מספר התיבות מבראשית עד ואת כל נפש החיה - רמ"ח, ומסוף התורה למפרע, עד שבע רצון ומלא ברכת ה' - רמ"ח, ע"ש הכתוב ומשביע לכל חי רצון.

*

רמז נפלא במנין ה' אלפים ש"כ בלידת הבן

מספר האותיות מבראשית עד וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ה"א ש"כ, מספר התיבות מבראשית עד וגם נתתי ממנה לך בן וברכתי, מספר הפסוק למפרע, עד ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו ה"א ש"כ, הפסוק שהוא בגמטריא ה"א ש"כ ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק וגו'. מספר הפסוק מבראשית במנין ה"א ש"כ אה"כ (דברים ט"ו ה') רק אם שמוע תשמע בקול ה' אלקיך לשמור לעשות את כל המצוה הזאת וגו', ואגב רק אם שמוע תשמע בקולי ר"ת בראשית ואין כדוגמתו.

*

פרשת הקרבנות מכוון להפסוק שבו נתקדש אהרן ובניו

מנין האותיות של פ' ויקרא הם ו"א רכ"ב, והוא כמנין גמטריא של הפסוק (ויקרא ח' ל') ויקח משה משמן המשחה וכו' ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וגו' בגמט' ו"א רכ"ב.

*

ובני קרח - לא מזרע אהרן

התיבות - ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי (שמות ו' כ"ד) והתיבות - לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטורת לפני ה' (במדבר י"ז ה') הם מכוונים כאחד זה לעומת זה במספר כ"ב אלפים תרס"ט - ע"ו - ופלא.

*

יציאת מצרים מכוון לכניסה לארץ ישראל

מנין התיבות של פ' מטות הם אלף תפ"ד, והם מכוון למנין הגמטריא של הפסוק (שמות ב' כ"ה) וירא אלקים את בני ישראל וידע אלקים. רמז שם יצאו ממצרים וכאן הפרשה שנכנסו לארץ ישראל, מקיש הוי' ליציאה, והבן.

*

פרשת עשרת הדברות - שם ה' נקרא עליך

מנין התיבות של פרשת ואתחנן - אלף תתע"ח, והוא כמנין הגמטריא של הפסוק (דברים כ"ח י') וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, וכן הוא גמטריא של הפסוק (במדבר כ"ו נ"ו) על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט.

*

וילך משה - לאלה תחלק הארץ

מנין האותיות של פרשת וילך הם, ב' אלפים קכ"ג, והוא כמנין גמטריא של הפסוק (במדבר כ"ו נ"ג) לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות. ואגב, בשנת ב"א קכ"ג נסתלק אברהם אבינו ע"ה.

ומנין האותיות בפ' וזאת הברכה - אלף תתקפ"ט, והוא כמנין גמטריא של הפסוק (בראשית כ"ה ח') ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ימים ויאסף אל עמיו, רמז פלא להסתלקות אברהם אבינו והפרשה שבו נסתלק משה רבינו ע"ה, מכוונים במנין.

*

שם אהרן ק"ה פעמים בפרשה בדילוגין

בי"ג פסוקים הראשונים שבפ' ויקרא נמצא נסתר באותיות, שמו של אהרן ק"ה פעמים בתוך דילוגי אותיות, ומהן כ"ה פעמים אותיות א'ה'ר"ן' שוים והשאר צירופים שונים, דהיינו אהנר - הארנ - ראהנ - נאהר, וכדומה, דו"ק ותשכח.

*

ארבעים ושש פעמים אמת בפרשת ציצית

בחמש פסוקים של פרשת ציצית (במדבר ט"ו, לז- מא) נמצאת תיבת אמת בתוך האותיות בדילוגין מ"ו פעמים, ט"ז פעמים המתחיל מקדם - וכ"ד פעמים מלאחריו למפרע, וזהו שאמרו חכז"ל שלא יפסיק בין ה'

אלקיכם לאמת, ואין בכל התורה שיהי כ"כ דילוגים של תיבת אמת
בפרשה אחת.

*

אנכי פעמים אנכי עד אנכי

אנכי בגמט' פ"א, ויש פ"א פעמים שנוזכר אנכי בתורה - עד - אנכי
שבעשרת הדברות של משנה תורה.

*

עולם פעמים עולם עד עולם

עולם בגמט' קמ"ו - יש בתנ"ך קמ"ו פעמים עולם עד הפסוק ובנו ממך
חרבות עולם.

*

מנין ישראל תיבות עד בני ישראל

מתחילת התורה עד סוף וישם שם את האדם אשר יצר, יש תקמ"א
תיבות כמנין ישראל, ומסוף התורה למפרע - עד תיבת בתוך בני ישראל
ואף גם הוא המספר י"ב של תיבת ישראל מסוף התורה, רמז ליי"ב בני
ישראל.

*

שלשה אחד - עולם שנה נפש

שלשה "אחד" במעשה בראשית, יום אחד, מקום אחד, בשר אחד, רמז
לעולם שנה נפש.

והתיבה הי"ח במאמרו של הקב"ה הוא תיבת אחד (בראשית א' ס'), אל
מקום אחד, מקומו של עולם.

*

מנין ח"י לברכה

תיבה הי"ח במאמר ה' לאברהם לך לך מארצך וגוי הוא תיבת "ברכה",
ואגדלה שמך והיה ברכ"ה.

תיבה הי"ח במאמר הקב"ה לאברהם (בראשית י"ז ט"ו) וגם נתתי ממנה
לך בן "וברכתיה".

תיבה הי"ח במאמר הקב"ה ליעקב, המתחיל (בראשית כ"ח י"ג), הארץ
אשר אתה שוכב עליה - "ונברכו" בך כל משפחות האדמה.

אין לשון תפילה בתורה

בתורה כתיב לשון ויפלל - ולשון תפילה מובא בתהלים ל"ב פעמים עם
כל השמושים, ובסך הכל בנ"ך ע"ז פעמים כמנין מז"ל.

*

אין יאוש במקרא

אין לשון יאוש במקרא, לשם דבר, וזהו שאמר הרה"ק מוהר"ן מברסלב
זצ"ל, קיין יאוש איז נישט פארהאנדען, ויש ה"פ נואש כפועל יוצא,
ואחת, (קהלת ב' כ') וסבותי אני ליאש את לבי.

ורמז בפסוק (ישעי' נ"ז י') יגעת לא אמרת נואש, וברמז כי יגעתי
ומצאתי תאמין והבן.

*

אין שכחה לפני כסא כבודך

אין שם דבר "שכחה" בתנ"ך, ויש פועל בתורה טו"ב פעמים, ובנ"ך פ"ז
פעמים כמנין שם אלקים עה"כ.

*

מלמד ותלמיד - פעם אחד בתנ"ך

מלמד, לשם דבר, כתוב (שופטים ג' ל"א) ויך את הפלשתים... במלמד
הבקר, ופירושו מקל שבראשו דרבן לזרז הבקר. תלמיד - לשם דבר,
כתיב (דה"א כ"ה ח') כקטן כגדול מבין עם תלמיד, ומלמד לפועל יוצא,

ה"פ בתנ"ך - אשר אנכי מלמד אתכם לעשות, מלמד ידי למלחמה, המלמד אדם דעת, המלמד ידי לקרב, ובברכת התורה אנו מברכין המלמד תורה לעמו ישראל.

*

כל כתם שבמקרא נכתב לטובה אות

כל לשון כתם בפסוקי התנ"ך נזכר לטובה אות, ומשמעותו זהב מובחר כמו כתם הטוב, כתם אופיר כתם טהור, כתם פז - ורק במקום אחד נראה הכונה לשון נתלכלך, והוא בירמי' ב' כ"ב, כי אם תכבתי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עוונך לפני נאום ה' אלקים, ועיין רש"י, ואולי אפשר להפכו לטוב וכך נפרשו כאשר האדם מטהר את עצמו מכל חטאתיו בבורית שהוא לשון נקי ולפני ה' תטהרו אזי יתהפכו עוונותיו לזכיות, ונכתם עוונך לפני ה' לכתם הטוב, כתם טהור, והזדונות יתהפכו לזכיות.

*

עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות

מקורו בתיק"ז בתפילת "פתח אליהו" רבון העולמים אנת הוא עילת העילות וסיבת הסיבות וכו'.

והנה תיבת עילה הוא לשון ארמית, ומקורו בדניאל ו' ה' הו"ן בעין עלה להשכחה, והיינו בלה"ק עלילה, שהוא לשון פעולה ומעשה, כמו גדול העצה ורב העלילה, הודיעו בעמים עלילותיו, ויש פעמים שהוא לשון דיבה, כמו עלילת דברים.

ותיבה "סיבה" נזכר פעם אחת בתנ"ך (מלכים א' י"ב ט"ו) כי היתה סיבה מעם ה', ופ"א, היתה נסבה מעם האלקים (דה"ב י' ט"ו), ופ"א, והוא מסבת מתהפך בתחבולותיו (איוב לו י"ב).

ולהפליא לשון התרגום עה"פ כי היתה סיבה מעם ה', ארי הות פלוגתא מן קדם ה', ולכאורה מה ענין פלוגתא לסיבה, ואפ"ל כי שורש הדבר של פלוגתא הוא לשון הפלגה, מפליג בספינה, דהיינו מרחיק מן הדבר, וזהו

ג"כ ענין של מחלוקת שמרחיק מן בר פלוגתי, ולכן כוונת הלשון לומר שאף לפעמים נראה לפי ראות עיני האדם שע"י סיבה זו שנסתבב עוד יתרחק מן ישועתו והצלחתו, ואולם באמת סיבה ההוא מאת ה' היתה זאת המסבב כל הסיבות שע"ז ההרחקה יתקרב יותר הישועה לבוא במהיר ובהצלחה.

*

אשרי יושבי ביתך

בכל הפרק של תהלה לדוד, מן ארוממך, יש בס"ה תרל"ה תיבות, ג"פ תרל"ה בגמט' אלף תתק"ה כמנין, כל האומר תהלה לדוד כל יום ג' פעמים מובטח לו להיות בן עולם הבא" בגמטריא אלף תתק"ה.

*

ראשי תיבות וסופי תיבות של החומשים

ס"ת של ראשי חמשה חומשי תורה בגמט' כמנין תורה, בראשי"ת ואל"ה ויקר"א וידב"ר אל"ה
ר"ת וסופי תיבות של סוף החומשים בגמט' רמ"ח כמנין אברהם, ב'מצרי"ם מ'סעיה"ם ס'יני י'ריחו' י'שרא"ל.

*

תתק"ס לוגין רמוזים באותיות ותיבות

תתק"ס לוגין שיעור מקוה, וברמז יש תתק"ס תיבות עד ואיבה אשית בינך ובין האשה, לרמז שהנחש גרם להם נדות באשה שתצטרך ליטהר במי מקוה, ואף גם הוא שיעור ביטול לברי', עפ"י הירושלמי (תרומות פ"י ה"ה).

ובשרשי התיבות מבראשית, שורש תתק"ס הוא תיבת רחמים, הנזכר ראשונה בתורה, בפסוק וא-ל-ש-ד-י יתן לך רחמים לפני האיש, וכן תלי תלים בגמט' תתק"ס.

ובמנין הפסוקים שבתורה, פסוק תתק"ס אה"כ (בראשית ל"ב ל"ב) ויזרח לו השמש כאשר עבר את פניאל והוא צולע על ירכו, גם יצירת הולד במ' יום יש תתק"ס שעות ופלא, והוא כמנין מקבץ נדחי עמו ישראל, בגמטריא תתק"ס.

וע"ד אגב, בשרשים שבתורה, תיבת ארח נזכר רק שני פעמים בתורה, ארח כנשים, שפיפון עלי ארח, והפירוש הוא כי ארח כנשים היינו דם נדות ושפיפון הלא הוא הנחש, וזהו שפיפון עלי ארח, שהוא הוא הגורם לארח כנשים, והבן.

*

קטורת הסמים

קטרת הסמים במילוי דמילוי בגמט' ג"א תקנ"ט כמנין כל הי"א סממני הקטורת, ואלו הן, צרי צפרן חלבנה לבנה מר קציעה שבלת נרד כרכם קשט קלופה קנמון, בגמטריא בס"ה ג"א תקנ"ט.

*

והוא יושב

פ' וירא - והוא יושב, והוא פעמים יושב בגמ' ה"א תרט"ז כמנין [לשון רש"י] אמר לו הקדוש ברוך הוא שב ואני אעמוד, ואתה היה סימן לבניך שעתיד אני להתייצב בעדת הדיינים והן יושבין, זהו כנאמר אלקים נצב בעדת א-ל, ופלא.

*

בשכבך ובקומך

בשכבך במילוי דמילוי בגמט' ב"א תקכ"ו כמנין משעת צאת הכוכבים עד שיעלה עמוד השחר.

בקומך במילוי דמילוי בגמט' אלף תפ"ו, כמנין "עד שלש שעות".

*

ברכו אלקים

~ ל ~

ברכו אלקים אדניי ממקור ישראל בגמט' אלף תתפ"ט, כמנין אפילו העוברים שבמעזי אמן אמרו שירה עליהם (ברכות נ' ע"א).

*

כ"ו פעמים "משה" בפרשת תצוה

בבעה"ט כ' שלכן לא נזכר שמו של משה בפי תצוה משום שאמר מחני נא מספרך, וקללת חכם אפי' של תנאי בה, ולפלא כאשר תחפש בעמקים באותיות הפרשה אז תבין ותראה שאותיות משה"ה טמון ברמז בזו הפרשה כ"ו פעמים, כמו שמ"ה, שה"ס, המשפט, קודש הם, וכן בדילוגי אותיות, דוק ותמצא.

ובשם הגר"א ז"ל נאמר, שיש בפרשה ק"א פסוקים, מיכאל סימן. כי מיכאל הי' רבו הנסתר של משה רבינו, וגם המילוי של משה עולה ק"א, גם לחידוש שבפרשה הבא, כי תשא, נזכר משה מ"ח פעמים, וכנראה להשלים החסרון והבן.

דבר בעתו מה טוב להעתיק משיכ' בספר אור יצהר להגה"ק ר' אורי לאנדמאן זצ"ל בן רבי צבי הירש מקיטוב זצ"ל וזל"ק וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי. יש לומר כי הי' כאן נס בספר והוא עפימיש חז"ל שמצאו חכמים רמז לכתובת מגילת אסתר בפסוק כתוב זאת זכרון בספר. וי"ל שגם בספר דברי הימים של אחשורוש ליד סיפור של מרדכי שהציל את חייו היה כתוב פסוק זה שבתורה 'כתוב זאת זכרון בספר' ואף שמקודם לא הי' כתוב שם פסוק זה אך עתה ברגע זאת הי' נכתב מעצמו תיבות אלו כדי לציין שמאת ה' הוא זה בשביל מחיית עמלק. ולכן רצה סופר המלך למחקו אך מיד שמחקם בא מלאך גבריאל וחזר וכתבם עכ"ל"ק ולהוסיף על זה לפלא כי במעשה רוקח כתב ששני הפרשיות שבתורה של מחיית עמלק יש ביניהם בס"ה קס"ו תיבות והוא כמנין הפסוקים שיש במגילת אסתר שיש בהן קס"ו פסוקים - ומה נהדר לראות כאשר תצרף תיבה לפסוק כל התיבות של פרשת מחיית עמלק לפסוקים של מגילת אסתר תגיע לראות במחזה שהן מכוונים

במשמעותם כמו שירה ארוכה זה לעומת זה והעיקר כי תיבה צ"א הוא
'זכרון בספר' ופסוק צ"א הוא 'להביא את ספר הזכרונות' והוא פלא
והפלא גם 'ויתלו את המן' הוא כנגד 'מלחמה לה' בעמלק' וגם 'כאשר
ירים משה' אז מרדכי בגדולה 'ידי משה כבדים' אז המן בגדולה
'ויחלוש' כנגד 'צום ומספד' 'בהניח ה' אלקיך מכל אויבך' הוא כנגד 'ונוח
מאויביהם' ועוד ועוד גם כתב במעשה רוקח
שבמזמור הודו לה' קאפיטל קל"ו יש קס"ו תיבות כנגד קס"ו דמגילה
לפי שאמר ויפרקנו מצרינו הוא כנגד איש צר ואויב המן הרע הזה ודוד
המלך יסדו כנגד מגילת אסתר ופלא שגם זה מכוון כנגד הפסוקים
של המגילה כגון 'לעושה נפלאות' הוא כנגד 'וייטב הדבר בעיני
המלך' 'ויהרוג מלכים אדירים' הוא כנגד 'ויתלו את המן' ויפרקנו
מצרינו' הוא כנגד 'ועשה אותו יום משתה ושמחה' 'נותן לחם לכל בשר'
הוא כנגד 'ומשלוח מנות איש לרעהו' ועוד והמה פלאים להפליא

נפלאות השרשים שבתורה

*

מנין פעמים שנזכר שם הוי' בתורה

שם הוי' בתורה נזכר אלף תת"כ פעמים, והוא כמנין שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד עם שב"ת, וכן הוא במנין שיש שבעים שמות להקב"ה וכולם בשם יקרא מכוון לשם הוי' ובחשבון כ"ו פעמים שבעים עולה תת"כ.

ולפלא שכן הוא סך הכל כל התיבות בתורה מה שדיבר יעקב אבינו וגם רחל ולאה, וביחד הם אלף תת"כ תיבות, וכמנין הזה סך הכל של דיבורי התיבות של כל הי"ב שבטים גם יחד ומה טוב ויפה שיחתן של אבות ובנים במנין המכוון לשמו של הקב"ה בתורה וגם לפלא, שבמנין דיבוריו של יעקב, עד והי' ה' לי לאלקים, יש צ"א תיבות.

*

מספר השרשים מכוונים למספר שם הוי' שבתורה

הנה בכל התורה כולה יש אלף תת"כ פעמים שם הוי', וכן הוא מנין שרשי התיבות שבתורה, אלף תת"כ שממנו נשתלשלו ונתחברו כל התורה בכללות, וכאשר תחבר מספרם השרשים ושם הוי' במנין שוה תמצא לפלא שמשתמשים זה בזה בנושא אחד מכוונים.

*

שכל המושכל בכל תיבה הראשונה שבתורה

הנה אין לך שום שכל מושכל שלא יהי' נשמע מן התורה וכו', ויש ללמוד מהתיבה שנכתב בתורה בראשית, היינו שאותה התיבה נזכר בתחילה בתורה, אותו הדבר הוא דבר כלל לכל הנאמר אחריו, (בני יששכר, אייר, מע"ג, אות א') בכל מקום שנזכר האור בראשונה בתורה מורה על שורש החיים של זה האות, ולעולם המלה שבתחילה הוא שורש הדבר מצד

ההתחלה (פרי צדיק, א' ל"ח, דף נ"ז) והמלה האחרונה הוא שורש וסוף ותכלית המכוון בדבר זה, (רסיסי לילה, דף פ"ו ע"ב). כתנות עור באלף

מספר שורש י"ח שבתורה הוא תיבת "אור" ויאמר אלקים יהי אור וגו', וגם נזכר י"ח פעמים ראשית בתורה.

ולפלא המספר י"ח של שם הוי' בתורה - הוא בפסוק ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עו"ר וילבשם, רמז נכון - בתורתו של ר' מאיר כתיב כתנות או"ר באלף.

המספר שורש ר"ד - הוא תיבת כתנות עו"ר, ולרמז שהמנין י"ח של האלף בית הוא מספר צדיק והוא בגימטריא ר"ד, ואף גם שם צדיק נזכר בתנ"ך ר"ד פעמים כמנין צדי"ק והוא פלא והפלא, ובמנין שם הוי' במספר ר"ד אה"כ וידבר ה' אל משה ואל אהרן וכו' להוציא את בניי מארץ מצרים.

*

ועתה תראה ותחזה בנפלאות השרשים,

מספר שורש ריג-רטו הם התיבת, להט החרב המתהפכת שנזכרו ראשונה בתורה.

ומספר ריג-רטו של שם הוי' הם בפסוקים (שמות ז' ח-יג) הפרשה שה' אמר למשה ולאהרן, קח את מטך וכו', ויעשו גם הם חרטומי מצרים בלהטיהם כן, ויש באלו הפסוקים ג' פעמים שם הוי' בתוכן שהם במנין ריג-רטו, רמז למה שפרש"י, בלהטיהם בלחשיהון ואין לו דמיון במקרא, ויש לדמות לו, להט החרב המתהפכת דומה שהוא מתהפכת ע"י לחש, והבן והוא פלא.

מספר השורש קס"ה הוא התיבה, "עיניכם" ומספר שם הוי' קס"ה - הוא הפסוק לישועתך קויתי ה'.

פרש"י נתנבא שינקרו פלשתים את עיניו וסופו לומר זכרני נא וחזקני נא אך הפעם ופלא.

*

~ לד ~

מספר השורש ער"ה שבתורה - זה ינחמנו - נחמה, ומספר שם הוי' ער"ה שבתורה - ויאמר אליהם יהי כן ה' עמכם וכו' ראו כי רע"ה נגד פניכם. ולפלא שהשם הוא במספר זה.

רמז למ"ש רש"י - מיד וינח"ם ה' על הרע"ה, השורש והמספר כאחד.

*

מספר השרשים רפח-רפט - הוא תיבת צדיק תמים ומספר שם הוי' רפח-רפט (שמות י' כ"ו) כי ממנו נקח לעבוד את ה' אלקינו, ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה' וגו'.

*

מספר השרשים שט-שי - הם תיבת ואספת - טהורה, אסיפה הראשונה - טהור הראשון.

ומספר שם הוי' שט-שי - הוא בפסוק, ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מאר"מ, ליל שמורים הוא לה' וגו', רמז נפלא אסיפת כל בניי הטהורים יצאו ממצרים ביד רמה.

*

השרשים שקודם מספר שנה הם בס"ה, קור, חוס, קיץ, חורף שבהם נעשה שנה בכללות.

*

מספר השורש שנה - הוא בתיבת וחתכ"ם, ומוראכם וחתכם וגו' ומספר שם הוי' מנין שני"ה, הוא בפסוק תפול עליהם אימתה ופחד וכו' עדי יעבור עמך ה' וגו' ופלא.

*

מספר השורש שי"ב הוא תיבת חדש, בחדש השני בייז יום לחודש וגו' והפלא שהוא כמנין חד"ש בגמט' שי"ב, והוא כמנין י"ב צירופי הוי'.

*

שורש ל"ב שבתורה הוא, ויע"ש אלקים את הרקיע, עשי הראשונה בתורה, לרמז לחשוב מחשבות לעשות, וכן אשר ברא אלקים לעשות, דהיינו כי עיקר המעשה צריך להיות במחשבה תחילה לב להבין, וגם להוציא מכח אל הפועל לעשות את המעשה אשר יעשון, להוציא מלבן של המשכילים שעיקר הוא הלב בלבד, וכן יש ל"ב פעמים שם הוי' עד הפסוק וירא ה' כי רבה רעת האדם וכו' וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום, וכאן נזכר בראשונה תיבת לב וגם מחשבה, והבן, והוא במנין השרשים מספר רפ"א, רמז הרופא לשבורי לב.

*

שורש מ"ב שבתורה הוא תיבת "תדשא" הוא התיבה הראשונה שאמר הקב"ה אחר שיבשה הארץ והתחלת הצמיחה ולפלא מנין שם הוי' של מ"ב אה"כ ויאמר ה' אל לבו לא אוסיף לקלל עוד את האדמה, והלא העולם נברא בשם מ"ב כידוע.

*

שורש ד"ם שבתורה הוא בתיבת מזריע זרע, והבן.

*

שורש ב"ן שבתורה היא תיבת ולמועדים, ומנין שם הוי' במספר ב"ן אה"כ וירא ה' אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ.

*

שורש ס"ח הוא תיבת ויברך זו ברכה, והוא כמנין חיים, חכם, ומנין שם הוי' במספר ס"ח אה"כ והאמין בה' ויחשבה לו צדקה.

*

שורש פ"ו כמנין שם אלקים הוא בתיבת יום השש"י, ומנין שם פ"ו אה"כ למען הביא ה' על אברהם את אשר דיבר עליו.

*

שורש צ"א תיבת וישבת - שבת, כמנין שם הוי' אדנ"י.

*

שורש ק"ז תיבת "וייצר" ה' אלקים את האדם, כאן נזכר שם הוי' הראשונה בבריאת האדם, ומנין שם הוי' במספר ק"ז אה"כ וה' ברך את אברהם בכל, ופלא.

*

שורש קי"א תיבת נשמה, ושם הוי' במנין קי"א אה"כ לדעת ההצליח ה' דרכו אם לא, והוא כמנין אלף. ועה"כ כמנין יב"ק, שם הוי' אלקים, ה' יעננו ביום קראנו.

*

שורש קיג-קיד תיבת גן עדן, ובמנין שם הוי' קיג-קיד ויאמר ברוך ה' אלקי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני, אנכי בדרך נחני ה' וגו', ולמפרע בזה המספר אה"כ, וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך, ופלא.

*

שורש קי"ט תיבת דעת, ובמנין שם הוי' קי"ט אה"כ הוא האשה אשר הוכיח ה' לבן אדוני וכידוע שהזיווגים נעשה על ידי סוד הדעת.

*

שורש קכ"א, ונה"ר יוצא מעדן, שם הוי' במנין קכ"א אה"כ ואברך את ה' אלקי אדוני אברהם אשר הנחני בדרך אמת, ועוד לקרא, טוב בריבוע בגמט' קכ"א, וגם יש קכ"א אותיות מבראשית עד "טוב".

*

שורש קל"ב וינחהו בגי'ע, ובמנין שם הוי' קל"ב אה"כ כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ (בראשית כ"ו כ"ב).

*

שורש קל"ג, שמירה, לעבדה ולשמרה, שם הוי' במנין קל"ג, וירא אליו ה' וכו' אל תירא כי אתך אנכי.

*

יש קל"ו שרשים עד עזר, שהוא האשה, רמז קו"ל כלה.

*

שורש קל"ח תיבת כנגד"ו, ושם הו"י במנין חל"ק אה"כ ויאמר כי הקרה
ה' אלקיך לפני - רמז ליעקב איש חלק, וגם רמז השורש כנגדו מ"ש יעקב
אבינו לעשו - ואלכה לנגדיך.

*

שורש קמ"ה "צלע", ושם הו"י במנין קמ"ה, אה"כ כי אתה יאהבני אשי.

*

שורש קמ"ח בנין, ויב"ן - שם הו"י במנין קמ"ח, אה"כ יוסף ה' לי בן
אחר, ולאחריו שורש "אשה", ובמנין שם הו"י ויברכני ה' בגללך, ויאמר
נקב"ה שכרך עלי ואתנה.

*

שורש קס"ד ונפקח"ו עיניכם, שם הו"י במנין קס"ד, אה"כ אין שר בית
הסוהר רואה מאומה ואשר הוא עושה ה' מצליח, ופלא.

*

שורש קס"ז "שכל" להשכיל, ושם הו"י במנין קס"ז אה"כ וירא ה' כי סר
לראות וכו' ויאמר משה משה ויאמר הנני - משה רבינו מקור הדעת
להבין ולהשכיל.

*

שורש קע"ו "קול" ובמנין שם הו"י קע"ו, אה"כ למען יאמינו כי נראה
אליך ה' אלקי אבותם וגו'.

*

שורש קע"ט "יראה" ואירא, שורש ק"פ "אנכי", כי עיף אנכי ובמנין שם
הוי' קע"ט-ק"פ אה"כ ויאמר אליו ה' מי שם פה לאדם וכו' הלא אנכי
ה', ופלא והפלא - גם שורש אנכי הוא עשר פעמים ח"י.

*

שורש ק"ץ "עקב" ובמנין שם הוי' במספר ק"ץ אה"כ כה אמר ה' אלקי
ישראל שלח את עמי וגו' וכאן הוא התחלת הגאולה, רמז לעיקבתא
דמשיחא.

*

שורש קצ"ו קו"ץ ודרדר, ופלא, ובמנין שם הוי' במספר קצ"ו, וישב משה
אל ה' ויאמר אדני למה הרעותה וגו'.

*

רכ"ב שרשים עד שורש בכר, מבכורות, והוא כמנין בכ"ר ופלא.

*

שורש רל"ג קימה, ויקם, כמנין רג"ל, רמז היקום אשר ברגליהם.

*

שורש רנ"ג "מקנה" ובמנין שם הוי' אה"כ ויעש ה' וכו' וממקנה בני
ישראל לא מת אחד, ופלא.

*

שורש רנה תיבות כינור, רמז ירננו בכינור.

*

יש רע"ח שרשים עד הגברים, ובמנין שם הוי' רע"ח אה"כ לכו נא
הגברים ועבדו את ה', ופלא.

*

שורש רפ, תיבת יצר, ובמנין שם הוי' ר"פ, אה"כ חטאתי לה' אליכם ולכם ופלא - רמז פ"ר דינים, והוא השורש אחרי גבורה, רמז איזה גיבור הכובש את יצרו.

*

שורש רפו-רפז-רפח, חן - צדיק - תמים, וברמז פר"ו, פז"ר, פרח, ובמנין שם הוי', ויאמר ה' וכו' ולכל בני ישראל היה אור במושבותם, לכו עבדו את ה' וכו' גם טפכם ילך עמכם, ועשינו לה' אלקינו.

*

שורש ש"ח, אסיפה, ואספת - שורש ש"ט, טהרה, רמז במדרש תנחומא ויחי סוף פיי"ח, אסיפה לשון טהרה, והבן.

שם הוי' במנין שח-שט, קומו צאו מתוך עמי וכו' ולכו עבדו את ה' כדברכם - וה' נתן חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים.

*

שורש שי"ב, בחד"ש השני וכו' נבקעו וגו', ופלא הוא כמנין חד"ש י"ב צירופי הוי', ובמנין שם הוי' במספר שי"ב אה"כ, הלילה הזה לה' שמורים לכל בני ישראל, ופלא.

*

שורש שט"ז, בעצ"ם היום הזה, ובמנין שם הוי' מספר שט"ז, אה"כ, ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' וגו', ופלא.

*

שורש שכ"ו, ויזכו"ר אלקים וכו', ובמנין שם הוי' מספר שכ"ו אה"כ, אשר יהי לך הזכרים לה', ופלא.

*

שורש שמ"א, ויס"ר נח וכו', ובמנין שם הוי' במספר שמ"א וישקף ה' על מחנה מצרים וכו', ויס"ר את אופן מרכבותיו, ופלא.

*

שורש שני"ד, ומוראכם וחתכ"ם, שם הוי' במנין שני"ד, אה"כ ימינך ה'
תרעץ אויב, ופלא.

*

השרשים קודם המנין שני"ה, הם, קור, חוס, קיץ, חורף, שנה שלימה
בכללות.

*

שם הוי' במנין שני"ח, ה' ימלוך לעולם ועד, והוא כמנין נחש - משיח -
יבא שילה, ובשרשים שורש קשת.

*

שורש שס"ב, שתי', וישת, ובמנין שם הוי' מספר שס"ב, אה"כ ויורהו ה'
עץ וישלח אל המים וימתקו המים, ופלא.

*

שורש שס"ג, יין, במנין שם הוי' במספר שסג, אה"כ כל המחלה וכו', לא
אשים עליך כי אני ה' רופאך. רמז למה שאחכז"ל ריש כל מרעין אנא
חמרא, לרפואה.

*

שורש שצג-שצד, ונבל"ה, ויחדל"ו, הבה נרדה ונבלה וגו', ויחדלו לבנות
העיר, מנין שם הוי' במספר שצג-שצד. ויאמר ה' אל משה וכו', כי מחה
אמחה את זכר עמלק, ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי, ופלא.

*

יש ת"ז שרשים עד תיבת "נא" הנה נא ידעתי (בראשית י"ב יא) כאן נזכר
נא הראשונה שבתורה, והוא כמנין בקש"ה, אין נא אלא לשון בקשה,
ופלא שכן נזכר "נא" בתנ"ך ת"ז פעמים.

*

יש תי"ב שרשים עד הלל הראשונה שבתורה, ויהללו, כמנין בי"ת.

*

שורש ת"כ, דיבור, על דבר שרה אשת אברהם, דיבור הראשון בתורה, ובמנין שם הוי' במספר ת"כ, אה"כ, אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגו', ופלא.

ויש תי"ט שרשים עד דיבור הראשון שהוא נוטריקון טי"ת, ואין טוב אלא תורה, הרואה טי"ת בחלום יצפה לטוב.

ולמפרע מסוה"ת שם הוי' במנין ת"כ, אה"כ כי עם קדוש אתה לה' אלקיך (דברים ז' ו') ופלא.

*

שורש תכ"ח, ככר, והוא כמנין חת"ך שם הפרנסה, ופלא.

*

שורש תס"ב, עשירות אני העשרתי את אברם, ובמנין שם הוי' מספר תס"ב, אה"כ ותרומה יהיה מאת בניי וכו' תרומתכם לה', ופלא.

*

שורש תע"ד, דעת הוא תיבת כ"ה יהיה זרעך, שם הוי' במנין דעת אה"כ והיה לבניי לזכרון לפני ה' לכפר על נפשותיכם.

*

כל השרשים של בין הבתרים, תפ"ה - עד - תצ"ז, השמש - עד - הגזרים, הם מכוון למנין שם הוי' של חטא העגל, ופלא.

*

שורש תפ"ו, אימ"ה חשיכה גדולה, שם הוי' במנין תפ"ו, וידבר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך וגו' ולמפרע מסוה"ת מנין שם הוי' תפ"ו, אה"כ ופן תשא עיניך וכו' אשר חלק ה' אלקיך.

*

שורש תפ"ח, שלום, הוא השלום הראשון שבתורה, ואתה תבוא אל אבותיך בשלום, שם הוי' במנין תפת, ויחל משה את פני ה' אלקים. ולפלא, שזה הפסוק הוא במנין שע"ו כמספר שלום, וכן נזכר בתנ"ך שע"ו פעמים שלום, והוא פלא להפליא.

*

שורש תצ"ו "אש" כמנין מלכו"ת, שם הוי' במנין תצ"ו, אה"כ ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי, ולמפרע מסוה"ת, מנין שם הוי' תצ"ו, אה"כ, עיניכם הרואות את אשר עשה ה' בבעל פעור וגו', ופלא.

*

שורש תק"ב, מלאך, שם הוי' במנין תק"ב, אה"כ ויאמר משה אל ה' וכו' הודיעני נא את דרכיך, רמז מלאך זה משה, ולמפרע במנין תק"ב אה"כ, ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר, ופלא.

*

שורש תקט"ו, אב"ל שרה אשתך יולדת לך בן, ובמנין שם הוי' במספר תקט"ו, אה"כ יראה כל זכורך את פני האדון ה' אלקי ישראל, והוא כמנין ואתחנן - תפילה - שירה תקט"ו תפילות. ובמנין הפסוקים תקט"ו, אה"כ וה'פקד את שרה, ופלא.

*

שורש תקכ"ג - כ"ד, פת - סעודה, במנין שם הוי' אה"כ שבת שבתון לה' - זה הדבר אשר צוה ה' לאמר קחו מאתכם תרומה וגו' - ולמפרע מסוה"ת, במנין שם הוי' תקכ"ג, ה' אלקיך עמך לא חסרת דבר, ובמנין תקכ"ד - אה"כ כי ה' אלקיך ברכך בכל מעשה ידך, רמז כל ברכאי ביומא שביעא תליין, סעודת שבת, וצדקה ותרומה מסוגל לפרנסה ועשירות.

*

שורש תרכ"ג - עקידה, ובמנין שם הוי' במספר תרכ"ג אה"כ וידבר ה' אל משה לאמר וכו' זאת תורת העולה, ופלא, והעלהו שם לעולה. יצחק אבינו נעקד ע"ג המזבח לקרבן עולה.

*

שורש תרל"ז - תרל"ח, המכפלה-שקל, רמז שקל הקודש כפול הי', וזהו הסמיכות.

*

שורש תרנ"ג - צמידיים על ידיה עשרה זהב משקלם, שם הוי' במנין תרנ"ג, ציץ הזהב נזר הקודש כאשר צוה ה' את משה, ופלא.

*

שורש תרס"ד, לאלפי רבב"ה, שם הוי' במנין תרס"ד אה"כ ושמרתם את משמרת ה' (ויקרא ח' לה) ולמפרע השם במנין תרס"ד, מה טובו אהליך יעקב ומשכנותיך ישראל וכו' כאהלים נטע ה'. רמז נפלא לשכינה שרוי' בבנין אהלי בני ישראל.

*

שורש תשכ"ח, חימה, עד אשר תשוב חמת אחיך, ופלא שהוא במנין תשכ"ח, והפסוק ממשיך ושכחת את אשר עשית לו, - ובמנין שם הוי' תשכח, אה"כ, לפני משכן ה' דם יחשב לאיש ההוא דם שפך, (ויקרא י"ז ד'), ואח"כ שורש אף, כמנין קרע שטן בגמט' תשכ"ט, ואח"כ שורש שכח, תשכ"ח שרשים עד כאן.

*

שורש תתקל-לה, נכון-נבון - וחמש (זריזות) - ויקבצו (קיבוץ) - ויצברו (ציבור) - בר (תבואה), והבן.

*

תתק"ס שרשים עד "רחמים", תתק"ס לוגין שיעור מקוה, שם הוי' במנין תתק"ס, על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו.

*

שורש אלף, סו"ד, בסודם אל תבוא נפשי, רמז.

*

שורש אלף קי"ח, לא תשאר פרס"ה כי ממנו נקח לעבוד את ה' אלקינו - והוא כמנין שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, יחודא עלאי, ופלא.

*

שורש אלף תמד-מה, רחם - חסידה- רמז רחמנות - חסדים.

*

שני תמידין כהלכתן בחשבון אחד

בישמח משה דרשות לר"ה כ' כבר נשמע ממני שקבלנו שהשני תמידין עכשיו בגלות הוא שויתי ה' לנגדי תמיד וחטאתי נגדי תמיד עכל"ק, וחידוש פלא שאלו שני הפסוקים עולים לחשבון אחד, תהלים ט"ז ח' שויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט בגמט' א' תקפ"א וכן הפסוק תהלים נ"א ה' כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד ג"כ בגמט' א' תקפ"א.

ובמנין הפסוקים א' תקפ"א שבתורה הוא בשמות ג' א' ומשה הי' רועה וכו' הוא התחלת הפרשה שהשי"ת מתגלה למשרע"ה ודיבר עמו מתוך הסנה.

ואגב בחידוש שמשם עד סוף כה"ת יש עוד ד"א ר"ס פסוקים, וברמז שבשנת ד"א ר"ס בו נחתם התלמוד בבלי להראות בזה שכל פרטי ודקדוקי הכל נאמרו מפי הגבורה הלכה למשה מסיני והבן.

אין דרגא תביר בתהלים

בכל ספר תהלים אין בו 'דרגא תביר' בין הטעמים ודורשי רשומות אמרו בזה, אחד מפני שזה הי' הסיבה להסתלקות דוד המלך ע"ה כשנשבר הדרגא כידוע, ועוד כי באמירות תהלים בכונה אין נופלין מן המדרגות אדרבה עולה ונתעלה, וגם נמצא בתקנות ועד ארבע ארצות שבסידור התפלה צריך להיות כל קטע בצורה אחרת 'מיזאל נישט איינשלאפן אינדער'מיט' אבל תהלים התירו להדפיס בצורה אחד כי זה אומרים בחיות והשתפכות הנפש.

המנינים בתורה ובנ"ך שוין במספרן

ישנו הרבה שרשי התיבות ששוין במספרם במנין שבתורה ובמנין בני"ך, וכגון אלו.

- סמך בכללות נזכר בתורה כ"ו פעמים וכן כ"ו פעמים בני"ך, סך הכל כמנין בן וברמז, עז"ר כנגדו, מתרגם סמ"ך לקבלה.

- מזבח - כל השורש מספרם שוה בתורה ובנ"ך ר' פעמים בתורה ור' פעמים בני"ך.

ובתורה תיבת מזבח נזכר מ"ח פעמים בתורה וחוז' מזה נשאר שני"ב פעמים בס"ה, וכמנין קרב"ן.

- דן (בן יעקב ושבטו) כ"ו פעמים בתורה, וכ"ו פעמים בני"ך, כמנין ב"ן, כולל כל השורש.

- מצבה - ח"י פעמים בתורה - ח"י פעמים בני"ך רמז ציון לנפש חי'.

- משמרת - ל"ט פעמים בתורה - ל"ט פעמים בני"ך.

- זעם - עברה, מנינים שוה בתנ"ך ל"ד פעמים בכל אחד, וכולם בלשון כעס, ובס"ה ס"ח - ח"ס, כמנין חכ"ס רמז, כי ברוב חכמה רב כעס (קהלת אי י"ח).

- עברה - עברי, מנינים שוה בתנ"ך - ל"ד פעמים בכל אחד זה לעומת זה, וברמז וכיראתך עברתך, והבן.

- יראה - נורא, מנינים שוה בתנ"ך - מ"ד פעמים בכל אחד, כמנין ד"ס, כל נורא שנזכר להשי"ת, כ"ו פעמים בתנ"ך, כמנין שם הוי'.

- חקר-בדק, [התיבה בלא שימוש] מספרם שוה בתנ"ך, שבעה פעמים בכאו"א, רמז לשבע חקירות ובדיקות.

- שכן-משכן, קמ"ד פעמים בתורה - קמ"ד פעמים בני"ך ובס"ה פר"ח.

- ים סוף - י"ב פעמים בתורה, י"ב פעמים בנ"ך, רמז, לגזור ים סוף לגזרים, שנתחלקה ליי"ב חלקים לכל שבט.

- רצה - נ"ו פעמים בתנ"ך - רצון - נ"ו פעמים בתנ"ך, ובס"ה קיי"ב פעמים, כמנין שם הוי"א אלקים, ורצון בלי שימוש ח"י פעמים בתנ"ך.

- שמים - צ' פעמים בתורה, בכללות - צ' פעמים בתנ"ך (בלי שימוש).

*

משה ואהרן מנינם בתורה

שם אהרן נזכר בתנ"ך רנ"ו פעמים כמנין אהרן, כולל כל השורש כשנכתב לעצמו, ולא בני אהרן - זרע אהרן - אהרן ובניו - אחות אהרן.

וחוץ מזה יש צ"א פעמים שנוכר ביחד, משה ואהרן.

- משה - אהרן, נזכר בתנ"ך סך הכל ביניהם, אלף קיי"ח פעמים, כמנין שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, כולל תשי"ע פעמים משה, שמ"ז פעמים אהרן - בכללות.

- משה - נזכר בתורה תרי"ג פעמים, כמנין משה רבינו, כולל כמ"ש משה בלי שימוש, ויש עוד י"א פעמים למשה, וי"ג פעמים ומשה, וי"פ במשה ופ"א כמשה. סך הכל תרמ"ו פעמים בתורה, רמז ותר"ס מעל הארץ, את ה' האמרת היום, תרומה, תרום ה'.

- וחידוש פלא שמנין שם הוי"א בתנ"ך עולה למנין ו' אלפים תרמ"ה וברמז תרומה אותיות ו' תרמה, לי לשמי והבן.

- משה ואהרן נזכרו בתורה ס"ה פעמים כמנין שם אדנ"י -ועוד ג' פעמים בנ"ך.

- משה עבד ה' - נזכר ל"ב פעמים בתנ"ך, כמנין לב, כולל כל משה שמקושר לעבד, בכל לשון עבד ה'.

- וידבר ה' אל משה, נזכר בתורה צ"א פעמים כמנין ב' שמות, ויאמר ה' אל משה, נזכר בתורה ס"ו פעמים, שם אדנ"י עה"כ.

*

וידבר - ויאמר מנינו בתנ"ך

- ויאמר - תרי"א פסוקים שנאמר בהם ויאמר, כמנין תור"ה, ובהם טו"ב פסוקים שנאמר ב' פעמים ויאמר ופסוק אחד (בראשית כ"ב ז') שנאמר בהם ג"פ ויאמר.

- ויאמר - אלף תקמ"ו פעמים בתנ"ך כמנין "אמרות ה' אמרות טהורות" (תהלים י"ב), וכן הוא מספר הפסוקים מבראשית עד - ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלקיך - וכן הוא מספר האותיות של ברכת משה לבניי מן ויאמר ה' מסיני בא - עד סוף כל התורה.

- וידבר - ה', אלף תתק"ס ביניהם בסך הכל בתורה, ק"מ פעמים וידבר - אלף תת"כ פעמים שם הוי', ובצירוף האותיות והכולל עולה אלף תתקע"א כמנין "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל".

- וידבר - לאמר, אמת פעמים בתורה, ק"מ פעמים וידבר - ש"ב פעמים לאמר (כדברים האלה).

נפלאות השרשים - צוהר לתיבה

*

שורש אחד- נזכר בתנ"ך כמנין שבת ובנ"ך כמנין קודש, וברמז רזא דשבת איהי שבת דאתאחדת ברזא דאחד, שבת, קודש כולל כל השורש עם כל השימושים.

- אחד - בפירוש יחיד שאין שני לו נזכר י"ג פעמים בתנ"ך כמנין אחד, כולל ה' אחד, גוי אחד, עם אחד, אב אחד וכדומה.

*

איש ואשה במנין התורה - איש נזכר בתורה שי"א פעמים כמנין איש כולל כמ"ש תיבת איש ואיש.

- אשה נזכר בתורה ש"ו פעמים כמנין אשה, כולל כל השורש - ופלא. ובפרטות קמ"ז פעמים אשה בלי שימוש, ועה"כ כמנין קמ"ח, ק"ג פעמים האשה כמנין בעל עה"כ, נ"ג פעמים לאשה כמנין ב"ן עה"כ וג"פ כאשה, באשה, סך הכל ש"ו פעמים, ויש בהם רמז קמח - בעל - בן - אשה בכללות.

- אנשים רע"ז פעמים בתנ"ך כמנין עז"ר-זרע, כולל כמ"ש אנשים עם כל השימושים.

רמז איש, נשים, ע"י עזר כנגדו, ובשמואל א' י"א ונתת לאמתך זרע אנשים, אי"ש את רעהו יעזור"ו ולאחיו יאמר חזק

*

שמחה בתורה - שם דבר "שמחה" נזכר צ"ד פעמים בתנ"ך בכללות כמנין מז"ל טו"ב, ובתורה ג"פ, בשמחה ובשירים, בשמחה ובטוב לבב, וביום שמחתכם ובמועדיכם.

ועם "שמח" פועל קנ"ד פעמים בתנ"ך, בסך הכל רמ"ח כמנין אברים.

- פרו -שמ"ח פעמים בתנ"ך, כולל כל השרשים היוצאים מפרה, רמז
לפרי' ורבי', שמח תשמח.

*

אליהו הנביא מנינו בתנ"ך - אליהו (הנביא) נזכר ס"ח פעמים בני"ך
כמנין הנביא כולל הכל - וה"פ חסר וא"ו שנתמשכן ליעקוב אבינו ע"ה.
- הנביא נזכר ק"כ פעמים בתנ"ך כמנין אליהו הנביא כולל כמ"ש תיבת
הנביא בתנ"ך.

- אליהו הנביא נזכר בש"ס ק"ל פעמים, כמנין הגמט' של אליהו הנביא
עה"ת, דוק ותשכח.

*

אמת ושקר זה לעומת זה במנינו - שורש אמת נזכר בתנ"ך ק"ח פעמים,
וכן שורש שקר כולל התיבה עם כל השימושים שלפניו.

הרמז, טוב בריבוע הוא במספר ק"ח, ט"פ ו' נ"ד, ב"פ נ"ד - ק"ח, וגם
גיהנם בגמ' ק"ח, זל"ז (בני"ש חנוכה, מ"ע ד')

ובכללות אמת - שקר, בסך הכל כמנין רמ"ח אבריו של אדם.

*

חב"ד בסך הכל - חכמה - בינה - דעת, נזכרו בתנ"ך תרי"ג פעמים כולל
כל השרשים בסך הכל, שיי"ד פעמים חכמה, ר"ח פעמים בינה, צ"א
פעמים דעת - ס"ה תרי"ג כמנין המצות, ולפלא הוא עולה כמנין חכמה
- בינה - דעת, בגמט' תרי"ג, ואגב יש בש"ס מקום אחד בב"ק דף פ' ע"א
שכתב בו חב"ד סימן.

*

גם - גם בתורה, מ"ג פסוקים בתנ"ך שכתוב בהן תיבת גם כפול ומשולש
- ובתוכן יש שש פסוקים שתיבת גם משולש בפסוק, וכידוע מאמר
המהרצ"א מזידטשוב זי"ע עה"פ פלג אלקים מלא מים, כשתשבר

אלקים בחציו עולה כמנין גם, הוא מלא מים, חסדים מגולים כמנין
טו"ב ה', בגמ' ג"ס.

*

הבל הבלים אמר קהלת - ל"ח פעמים הבל בקהלת כמנין הבל, פ"ו
פעמים הבל בתנ"ך כמנין הבלים כולל כל השרשים.

*

הלל - מנינו בתנ"ך - הלל - בכללות כל פועל, ק"נ פעמים בתנ"ך, והוא
כמנין ק"נ מזמורים שבתהלים, וכמנין שם אדנ"י - אלקים וכמנין הלל
- הללוי-ה ובתורה נזכר רק פעם אחד ויהללו אותה אל פרעה, וכאן נזכר
הצירוף של חודש תשרי, וברמז בלשון רש"י, הללוה ביניהם לומר הגונה
זו למלך - דהינו שבימי הדינים גם שרי האומות מהללים בני"י שהגונים
למלך מלכי המלכים הקב"ה.

ואגב הצירוף של תשרי "ויראו אותה שרי פרעה" בגימט' אלף תצ"ד
כהצירוף של ניסן "ישמחו השמים ותגל הארץ" [בבחינת אור ישר ואור
חוזר (ברית כהונת עולם)].

*

זרע בתנ"ך - שורש זרע נזכר בכללות רע"ז פעמים כמנין זרע, ופלא, ויש
עוד ח"פ שכבת זרע שהוא הוצאה שלא לצורך, ובס"ה כמנין פרו, אעשה
לו עז"ר כנגדו, והבן.

*

זבח וזבחים בתורה - זבח - ס"ז פעמים בתנ"ך כמנין זבחים, כולל כמ"ש
תיבת זבח, בלי שימוש.

- זבח - ס"ז פעמים בתורה כמנין זבחים כולל כל השורש של שם דבר,
זבח לה'.

- זבחים - י"ז פעמים בתנ"ך כמנין זבח, כולל כמ"ש תיבת זבחים עם כל
השימושים.

*

זמר - מנינו בתנ"ך - זמר - בכללות קל"ו פעמים כמנין קו"ל.

זמר - בפ"י שירה ונגינה, קי"ח פעמים כמנין נגינה, ובתהלים מאה ואחד פעמים, ואין מזמור רק בתהלים.

*

חדש כמנין חדש - חדש - שי"ב פעמים בתנ"ך כמנין חד"ש, כולל כל השורש, ויש עוד כ"ב פעמים בתנ"ך שנקרא ליום מולד הלבנה, ואולי לרמז לנישואין עד כ"ב לחודש, ופלא.

*

חכם - חכמה במנין התורה, חכם - ס"ח פעמים בתנ"ך כמנין חכם, כולל התיבה עכה"ש ויש עוד ט"פ חכם לב.

- חכמה - ע"ד פעמים בתנ"ך כמנין חכמה, ופלא, כולל כל חכמה בלי שימוש.

- חיים - ס"ח פעמים בתנ"ך כמנין חיים, כולל התיבה עכה"ש, במשמעות כוח התנועה והרגש של כל חי.

- חכמה - קפ"ח פעמים בתנ"ך - כמנין פקח - כולל כל לשון חכמה עכה"ש וגם לשון התחכם בפועל, רמז יהב חכמתא לחכימין (דניאל ב' כ"א).

*

דם נעקר ונעשה חלב - חָלָב - מ"ד פעמים בתנ"ך כמנין דם.

*

חן - מח, לב, עין, חן - בכללות עי"ן פעמים בתנ"ך - רמז לעינים, בן פורת עלי עין פרש"י בן חן, חן נטוי על העין הרואה אותו.

- מ"ח פעמים נזכר לשון חן בעינים - רמז למח

- ל"ב פעמים נזכר הלשון מצא חן - רמז על הלב.

*

שורש חנוכה - שורש התיבה "חנוכה" נזכר בתנ"ך שמונה פעמים ז' פעמים "חנוכת" ופעם אחת לעשות חנוכה ושמחה, ואולי אפשר בזה הפסוק להסמיק כמקור לשון הרמב"ם הל' חנוכה פ"ג ה"ג, שקורא שמונת ימי חנוכה, ימי שמחה והלל, וכיהודא ועוד לקרא גם במשניות נזכר חנוכה ח' פעמים, ופלא.

*

חסד ורחמים - רח"ם פעמים חסד - חסד פעמים רחמים, בתנ"ך.

שורש חסד כל השורש של שם דבר, רמ"ח פעמים בתנ"ך כמנין רח"ם, שורש רחמים, כולל כל שם דבר, ע"ב פעמים כמנין חסד, ופלא.

חסד - בלי שימוש ע"ב פעמים כמנין חס"ד.

*

אין טוב אלא תורה - שורש טוב בכללות - נזכרו תרי"ג פעמים בתנ"ך כולל כל השורש, ויש עוד ד' פעמים בלשון נחא, הן.

והרבה פרטי הטוב נזכר טו"ב פעמים, כמו וטוב, ייטב, דבר טוב, טובים, טוב בפ"י נעים, מועיל, וכיו"ב.

*

יד - כמנין יד, יש שמונה חלקים בשורש יד, וכולם נזכרו בתורה או בכללות בתנ"ך כמנין י"ד, ופלא - דוק ותשכח.

*

ירושלים בתנ"ך - ירושלים נזכר תקפ"ו פעמים כמנין ירושלים, כלשון הכתוב ובכולם חסר יוד חוץ מד' מקומות.

כולל כל השורש במקום שנכתב לעצמה, ועוד יש נ"ג פעמים, יהודה וירושלם.

וב"פ ישראל וירושלם, ואין תיבת ירושלים בתורה ומקורו מלכי צדק
מלך שלם, בהר ה' יראה, ירא ושלם. ונאמר בשם הגריח"ז זצ"ל,
שהעיקר בראשונה ירא, דהיינו יראת שמים ואח"כ יזכה לשלם, ושלום
בארמונותיך.

*

ברכת כהנים - כהן, תשמ"ז פעמים בתנ"ך כמנין ברכת כהנים.
כולל כל שורש של כהונה, שם דבר ופועל, לשרת בקודש בבית ה'.

*

מאה - שורש מאה בלי שימוש מאה פעמים בתנ"ך ופלא.

*

ויחנו - תיבת ויחנו פ' פעמים בתנ"ך כמנין ויחנו, ופלא.

*

מגילה בנ"ך - מגילה נזכר כ"ב פעמים בנ"ך, ואין מגילה בתורה, רמז
לכ"ב אותיות התורה, וע"ד אגב, בתהלים מ' ח' נאמר, אז אמרתי הנה
באתי במגילת ספר כתוב עלי, פרש"י בתורת משה ולפלא שמתחילת ספר
תהלים, זה הפסוק הוא במנין תרי"ג, רמז לתרי"ג מצות שבתורה.

*

מצרים בתורה - מצרים בתורה, שפ"ה פעמים, כמנין שכינה, מצרימה,
וכמנין פק"ד יפקו"ד.

ובתנ"ך בכללות תר"פ פעמים כמנין ארץ מצרים עה"א, ופלא.

*

נחלה וברכה - נחלה, רכ"ז פעמים בתנ"ך כמנין ברכה, רמז, וברכו את
נחלת ה' (שמואל ב' כ"א ג'), כולל כל השורש עם כל השימושים.

*

נפש חיים - שורש נפש בלי שימוש, חיים פעמים בתורה, חסד פעמים בני"ך, וחוף מזה בכללות יש עוד תרי"ג פעמים בתנ"ך.

ובתורה נפש בכללות, ר"ד פעמים כמנין צדיק, רמז לא ירעיב ה' נפש צדיק, נפ"ש בגמ' צדי"ק יסו"ד עול"ם.

*

עבד - **מנינו בתנ"ך**, שורש עבד שם דבר בכללות תשצ"ט פעמים בתנ"ך כמנין "כי לי בני ישראל עבדים".

*

ספר - **סופר** - **וסיפר**, ספר - שמ"ו פעמים בתנ"ך כמנין סופר, וכמנין משה עה"כ כולל כל השרשים עכה"ש של ספר וסופר וסיפר, ופלא, ויש עוד קל"ד פעמים שורש מספר, כמנין מגלות.

*

סלת בתורה, סלת - בכללות ב"ן פעמים בתנ"ך, ד"ם פעמים בתורה רמז, היא אמרה סלת - כעת חי' ולשרה בן - ואף גם פירסה נדה, וע"ד אגב, קמח - נזכר י"ד פעמים בתנ"ך, ובתורה אך ב' פעמים.

*

עדות בתורה, עדות - (כל השרשים) מש"ה פעמים בתנ"ך, רמז לתורת משה, ושני לוחות העדות ביד משה.

*

עין טוב - שורש עין (תואר ומראה) טו"ב פעמים בתנ"ך, עין (אבר הראי) טו"ב פעמים בתורה, תיבת עין עכה"ש, עין (מעין, ישוב סמוך למים) ב"ן פעמים בתנ"ך, רמז, בן פורת עלי עין, ממעיני הישועה.

*

ענבים גפן - **יין**, ענבים - גפן עי"ן פעמים בתנ"ך כמנין יין בסך הכל.

כולל תיבת ענבים עכה"ש - גפן כל השורש, ובתורה טו"ב פעמים יין - קל"ז פעמים בתנ"ך כמנין הגפן, ועוד ד"פ יינם, ובתורה כ"ו פעמים, רמז, השותה יין יש בו מדעת קונו.

*

עץ השדה, עץ - שי"א פעמים בתנ"ך כמנין איש, כל השורש עכה"ש, רמז, כי האדם עץ השדה, ועוד ח"י פעמים שנאמר עץ השדה.

עץ - עצים (כולל התיבות, עכה"ש) רמ"ח פעמים בסך הכל כמנין אבריו של אדם.

*

עשה בתנ"ך - עשה (פועל, בכללות) ב' אלפים תרכ"ז בתנ"ך 2627 רמז במנין כ"ו במאות, וכ"ז ביחידות, שם הוי' וכ"ז אותיות התורה, וכמנין עשה עושה ויעשה - ששת ימי המעשה.

*

יצחק רבקה בתנ"ך - יצחק - רבקה קל"ח פעמים בתנ"ך בסך הכל רמז ליעקב, ואנכי איש חלק.

ועוד לקרא, יצחק רבקה בגמט' חלק- חסר עשו, והבן.

*

עושר - מזל, עושר (בכללות) ע"ז פעמים בתנ"ך כמנין מז"ל, ובתורה רק ב"פ, אני העשרתי את אברם, העושר אשר הציל אלקים, ובמשלי וקהלת נזכר ל"ב פעמים.

ולתקן טעות העולם עשיר הוא האיש - עושר הוא החפצא, והבן.

*

שלוש עשרה - שלוש עשרה פעמים בתנ"ך.

*

פלאות במנין השרשים

פאה (בכללות) פא"ה פעמים בתנ"ך

פדה (בכללות) פד"ה פעמים בתנ"ך.

פי (התיבה בכללות) פ"י פעמים בתורה

פן (בכללות) פ"ן פעמים בתנ"ך

פנה (בכללות) פנ"ה פעמים בתנ"ך

לפני (מול, נוכח, בלי שימוש) לפניי פעמים בתורה

מפני (מן, בגלל) מפניי פעמים בתנ"ך

פה (בכללות) שפ"ה פעמים בתנ"ך, ובתורה כמנין ח"ן

פה (כל פה בלשון המדבר), פ"ה פעמים בש"ס, דוק ותשכח

פנים (בכללות) ב' אלפים נ"ד פעמים בתנ"ך, כמנין נפש רוח נשמה,
ובתורה כמנין שם הוי' - ישראל ופלא.

*

פסח מצה ומרור, פסח - מצה - מרור, קמ"ח פעמים בתנ"ך, כמנין פס"ח,
קמ"ח, כולל כל השרשים, עם כל השימושים, בכל המשמעות, בסך הכל.

*

פת - בתנ"ך, פת - (בכללות) פ"ת פעמים בתנ"ך כולל כל השרשים
היוצאים ומתחילים בתיבת פת ...

*

פת לחם, פת - לחם ע"ח פעמים בתורה, כמנין לחם, כולל ע"ה פעמים
תיבת לחם עכה"ש, ג"פ פת עכה"ש ובתנ"ך בכללות כמנין איש.

*

צבא - צבאות, צבא (בכללות) צב"א פעמים בתורה ובתנ"ך ת"ק פעמים
כמנין צבאות, ופלא.

*

צדיק כמנין צדיק בתנ"ך - צדיק (בכללות) ר"ד פעמים בתנ"ך כמנין צדי"ק, ופלא והפלא, ויש עוד ב"פ ויסלף דברי צדיקים, ופירושו דברים המצודקים כמ"ש רש"י, ומזה צ"ד פעמים בשימושים. ק"ג פעמים בלי שימושים.

ובתורה, עשר פעמים צדיק - שבעה פעמים צדיקים ובס"ה כמנין טו"ב, ובתהלים ב"ן פעמים בכללות

- צדק (בכללות, כולל כל שם דבר, וגם שמות בנ"א היוצאים מצדק) תרי"ג פעמים בתנ"ך, ויש עוד מ"א פעמים צדק, פועל.

- צדק (פועל) - צדקה (בכללות) כמנין צדק"ה פעמים בתנ"ך ופלא.

*

ציון במנין התורה - ציון (בכללות) קנ"ו פעמים בתנ"ך כמנין ציון ופלא, ויש עוד ג"פ ציון לשם סימן, ואין ציון בתורה ותיבת בציון כ"ו פעמים כמנין שם הוי'.

*

צל - צלם - צלע, צל - נ"ג פעמים בתנ"ך, צלם - י"ז פעמים, צלע - נ' פעמים, ובסך הכל כמנין צל - ופלא.

*

צרה כמנין חסד - שורש צרה בכללות, ע"ב פעמים בתנ"ך כמנין חס"ד, וזהו חיזוק בעת צרה להמציאם פדות חסד ורוחה.

*

קיבוץ בתורה - קיבוץ, קל"ה פעמים בתנ"ך כמנין קהל, כולל כל היוצא משורש קבץ, גם שמות בני אדם, ובישעי נ"ז יג, בזעקיד יצילך קבוציד.

*

רוח השמים - שורש רוח (בלי שימוש) רו"ח פעמים בתנ"ך ופלא, ובכללות שצ"ה פעמים בתנ"ך כמנין השמים, וברמז, ארבע רוחות השמים, ובתורה ל"ח פעמים.

*

אנכי הרועה - רועה (בכללות) פ"א פעמים בתנ"ך כמנין אנכי רמז, אנכי מקים רועה בארץ (זכרי' י"א טז).

*

רפואה בתורה - רפואה, י"ד פעמים בתורה, חס"ד פעמים בני"ך, אלקיים פעמים בתנ"ך כולל כל השרשים של רופא, רפואה.

*

קהל כמנין קהל, קהל - קל"ה פעמים בתנ"ך כמנין קה"ל, ופלא כולל כל השרשים של קהל - קהלה - קהלת - קהלתה - מקהלה, ויש עוד נקהל ל"ט פעמים, מקהלות ב' פעמים.

*

קו בתורה - שורש קו, ק"ו פעמים בתנ"ך, ופלא כולל קו - קוה - תקוה, ויש עוד ה"פ מקוה - וביחד כמנין קו"ה.

*

קול בתורה - שורש קול בלי שימוש קל"ז פעמים בתנ"ך כמנין קו"ל עה"כ, ויש עוד ט"ו פעמים קול ה' - י"ב פעמים קול שופר.

*

קום בתורה - שורש קום בכללות קמ"ה פעמים בתורה, ועה"כ כמנין קו"ם.

*

קל - קלל - ק"ל פעמים בתנ"ך כמנין ק"ל, ויש עוד ז"פ נקלה - קלל פ"א פעמים בתנ"ך כמנין א"ף, ובתורה טו"ב פעמים.

*

קנה בתורה, קנה - כל השורש קמ"ט פעמים בתנ"ך, ועה"כ כמנין ק"ן ובתורה ב"ן פעמים.

*

קץ בתורה, קץ - כל היוצא מהשורש, ק"ץ פעמים בתנ"ך ופלא, ויש עוד קצה (קצוות) ל"ז פעמים, קצח, ג' פעמים.

*

קרב - קרבן, קרב, בכללות ש"ב פעמים בתנ"ך כמנין קר"ב ופלא.

קרב - קרבן, כל השרשים תרי"א פעמים בתנ"ך כמנין תור"ה ובתורה שע"ט פעמים כמנין קרבן ה', עה"כ.

*

רבים בתורה - שורש תיבת רבים עם כל השימושים, ר"ב פעמים בתנ"ך, ופלא.

*

רגל בתנ"ך - שורש רגל בכללות (אבר ההליכה) רג"ל פעמים בתנ"ך, ופלא. ויש עוד ב"פ בפי' בסיס לכלי, ג"פ בפי' בגלל, ה"פ הדום לרגליו ובסך הכל כמנין גמר.

יד ורגל ביחד - י"ד פעמים בתנ"ך.

*

רם בתורה - רם, כל השורש בכללות, כולל מרום, ר"ם פעמים בתנ"ך ופלא, ויש עוד תרומה, ע"ז פעמים כמנין מז"ל.

*

רחב - רחב, כל היוצא מהשורש, חוץ משמות אנשים, רח"ב פעמים בתנ"ך.

*

רכב בתנ"ך - רכב, כל השורש, וגם ג"פ מרכב, רכ"ב פעמים בתנ"ך, ופלא, ובתורה כ"ו פעמים כמנין שם הוי'.

ויש עוד מ"ד פעמים מרכבה, כמנין דם.

*

שורש ער"ה - ע"ר פעמים שורש רע - רעה, בלי שימוש בכללות, דוק ותשכ"ח.

*

שאל המלך - שאל, של"ז פעמים בתנ"ך כמנין שאו"ל, כל שאל לעצמו, ואינו כולל אבי שאל - אחי, אשת, בית, בני, מלאכי, נערי, עבדי ... דוק ותשכח, והוא פלא.

*

שבעה לברכה - שורש שבעה בכללות רכ"ז פעמים בתנ"ך כמנין ברכ"ה, ובתורה ק"א פעמים.

וע"ד אגב, איתא באור גנוז, פ' תרומה כי מספר שבע נזכר בכל פרשה שבתורה אחד מהם לא יבצר.

*

שבע - כמנין - שבע, כל השרשים של שבע - שביעי - שבעים, שבעתים, עכה"ש בסך הכל שע"ב פעמים בתנ"ך כמנין שבי"ע ופלא, ובתורה בכללות כמנין פרו.

*

יש שבר - שורש שבר בכללות קמ"ח פעמים בתנ"ך, וברמז, כל מטה לחם שבר, כי יש שבר במצרים ובתורה כ"ב פעמים, רמז לכ"ב אותיות אם יש תורה יש קמח.

*

שדה בתורה - שדה, בכללות, ש"י פעמים בתנ"ך כמנין שד"ה עה"כ, ויש עוד כ"ט פעמים בפי' אזור - חבל ארץ.

*

שוא - הבל, שורש שוא בלי שימוש ל"ז פעמים בתנ"ך כמנין הבל.

*

שומר בתורה, שורש שומר - שמר - משמרת, תקמ"ו פעמים בתנ"ך כמנין שומ"ר, ופלא. ובתורה קפ"ה פעמים, ועה"כ כמנין מקום, רמז ברוך המקום שומר הבטחתו לישראל.

*

שופר - שופר, בלי שימוש, כ"ו פעמים בתנ"ך, ובכללות כמנין חס"ד.

*

שכל בתורה - שורש שכל בכללות, ע"ג פעמים בני"ך כמנין חכמה, ובתורה ד"פ, ובתנ"ך ע"ז פעמים כמנין מזל, ויש עוד ל"ה פעמים, משכיל, ס"ה קי"ב פ' כמנין שם הוי' אלקים - משכיל, בלי שימוש, כ"ו פעמים בתנ"ך, כמנין שם הוי'.

*

שלוש בתורה - שורש שלום (בלי שימוש) קמ"ח פעמים בתנ"ך, רמז השם גבולך שלום, חלב חטי"ם ישביעך.

שלום (בכללות) שע"ו פעמים בתנ"ך כמנין שלום, ופלא כולל שלום - שלם - שלמים, הכל בפי' שלו' ושלוה, תם ונשלם, ויש עוד צ"ד פעמים בפי' פריעת בע"ח, תשלום גמול.

*

שלח בתנ"ך - שלח, בכללות כל היוצא מהשורש, תתפ"ב פעמים בתנ"ך, כמנין ב"פ שלח.

- שלח - שלחן, רכ"ז פעמים בתורה, כמנין ברכה.

*

שלוש - שלשה - שלשים, כל השרשים של שלוש, שלשה, שלש, שליש, שלשים, בסך הכל תרל"ו פעמים בתנ"ך כמנין שלוש - ופלא.

ויש עוד ק"ו פעמים שליש, כ"ד פעמים שלשו"ם.

*

שם - שם, שורש שם בצירי כינוי לאדם ולמקום (בלי שימוש) קמ"ח פעמים בתנ"ך, ובכללות עכה"ש תרי"ג פעמים, שורש שם בקמץ (בלי שימוש) תקל"ד פעמים בתנ"ך, ובסך הכל תרפ"ב פעמים בתנ"ך כמנין ב' פעמים שם, עה"כ.

*

שמים - בתורה, שורש שמים עם כל השימושים, שצ"ה פעמים בתנ"ך כמנין השמים, ובתורה צ' פעמים, ופלא. תיבת שמים בלי שימוש - צ' פעמים בתנ"ך.

*

שמע ישראל בתנ"ך - שורש שמע בכללות אלף קפ"א פעמים בתנ"ך, ומזה יש ס"ג פעמים בפ"י השמיע, נתן קולו, הודיע, הכריז, והנשאר, אלף קי"ח פעמים בתנ"ך - כמנין שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, ופלא.
- נשמע - ונשמע - טו"ב פעמים בתנ"ך.

*

שנה תמימה - שורש "שנה" (י"ב חודש) תתע"ד פעמים בתנ"ך, ומזה יש י"ב פעמים שנה בשנה, י"ב פעמים שנתים, והנשאר - תת"נ פעמים בתנ"ך כמנין שני"ה תמימה, ופלא.

ובתורה - שס"ה פעמים, מכוון לשס"ה ימים.

*

שעיר בתנ"ך - שורש שעיר בלי שימוש, נ"א פעמים בתנ"ך, כמנין אדו"ם, רמז ארצה שעיר שדה אדום, ובתורה כל השורש כמנין חס"ד.

*

שער בתורה - שורש שער (פתח, מדה) שע"ו פעמים בתנ"ך, בכללות עכה"ש כמנין שלום, רמז אמת ומשפט שלום בשעריכם (זכרי' ח' טז), ויש עוד ל"ז פעמים שוער (שומר השער) ובס"ה כמנין בית, וע"ד אגב, אין שיעור בתנ"ך - וברמז, אלו דברים שאין להם שיעור ופ"א מאה שערים, דהיינו מדה, ואולם במשלי עה"כ נודע בשערים בעלה, ואיתא בזוה"ק לפום מה דמשער בליבי, וכנראה מזה בא לשון מגיד שיעור, שמגיד לתלמידיו מה דמשער בלבי, ורמז בב"מ כ"ח ע"א שעורי קא משער.

*

שר - בכללות בתנ"ך, שר - בכללות כל היוצא מהשורש ת"ק פעמים בתנ"ך כמנין ש"ר, ופלא.

*

שש בכללות בתנ"ך - שורש שש בכללות, שש - ששה - שש - ששים, ש' פעמים בתנ"ך בס"ה, ופלא.

*

תוך בכללות בתנ"ך - שורש תוך, בכללות כל היוצא מתוך, תכ"ו פעמים כמנין תו"ך, ופלא.

*

תורה מצות - חוקים - השרשים תורה, ר"כ פעמים - מצות, קפ"א פעמים, חוקים (דין ומשפט) רי"ב פעמים, ובסך הכל כמנין תרי"ג ופלא.

*

תמים תהי' - שורש תמים בכללות צ"א פעמים בתנ"ך כמנין השמות, רמז תמים תהי' עם ה' אלקיך.

*

עשר ספירות ביחד - עשר ספירות ביחד, אלף קי"ח פעמים בתנ"ך, דו"ק ותשכח, כמנין שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד.

*

תפלה בתנ"ך - שורש תפלה, ע"ז פעמים בתנ"ך כמנין מז"ל, תפלה בלי שימוש טו"ב פעמים, תפלה בכללות ל"ב פעמים בתהלים, פלל - בכללות פ"ה פעמים בתנ"ך, ובתורה ח"פ.

תפילת כל פה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו

תם ולא נשלם, שבח לבורא עולם

נעשה ונגמר על ידי הצעיר באלפי ישראל, אברהם בן נעכא להצלחה